

Ετήσια συνδρομή . . . Δραχ 12

ἐκ διδευταί

## ΕΡΜΗΣ

Τιμή τῆς καταχώρησης δι' ἕκαστον στίχον . . . λεπτά 48

ἐκ τὰ κ τ ω ς

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὅλα σχεδὸν τὰ ὅργανα τοῦ περιοδικοῦ τῆς πρωτεύουσας μας τύπου, ὀλίγων τινῶν ἐξαιρουμένων, κατακρίνουν ὡς ἀποκλειστικὸν τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον, ἀφορμὴν λαβόντα εἰς τοῦτο ἀπὸ τὰς συμβάσεως παύσεις πολλῶν ἀρχαίων ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, ὡς ἀνδρῶν μὲ ἱκανότητα καὶ πολυπειρίαν, καὶ τῶν ἀντικατάστασιν αὐτῶν ὑπὸ συγγενῶν τῶν κυρίων ὑπουργῶν καὶ εἰς αὐτοὺς προσκεκολλημένων, μὴ ἐξησκημένων διόλου εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, μὴ γνωρίζοντες τοὺς λόγους οἵτινες ὑπεγόρευσαν τὸ μέτρον τοῦτο πρὸς τοὺς κυρίους ὑπουργοὺς μας, μήτε τὴν ἀξίαν τῶν παυθέντων καὶ ἀντικατασταθέντων ὑπαλλήλων, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν οὐδεμίαν ὑπερ ἢ κατὰ γνώμην λέγομεν μόνον ὅτι, ἄθλιον εἶναι τὸ ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον θέλει νὰ διατηρηθῇ διὰ τοῦ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποκλεισμοῦ τῶν τιμίων καὶ ἱκανῶν, καὶ διατεινόμεθα ὅτι ἡ Ἑλλάς ὁ κλασικὸς οὗτος τόπος, ὅπου ἐτιμήθη ἀείποτε καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τοῦ ἡρώου καὶ ἡ ἱκανότης, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ἐπανέλθῃ μετ' ὀλίγον εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦ, εἰς τὴν δμαλὴν καὶ κανονικὴν του κατάστασιν. Ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε ν' ἀποσυρθῶσιν οἱ ἀνίκαντοι ἀπὸ τῶν πραγμάτων διεύθυνσιν, καὶ μάλιστα τὴν ὑψηλὴν, ὅπου διὰ τὴν φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν παύσιν καθ' ἑκάστην ἐπὶ πολιτικῶν πτωμάτων. Ὅτι τόσοι πολιτικοὶ τάφοι, ὅσοι ὑπουργοὶ ἔπρεπον μέχρι τοῦδε, ἴστανται ἐνώπιον τῶν νέων ὑπουργῶν διαμαρτυρόμενοι περὶ τῆς πλάνης τῶν. Ὅτι τὸ ὑπουργικὸν δῖπλωμα εἶναι διὰ τοὺς ἀνίκανους ἐπίσημος τῆς ἀνικανότητος καὶ ἀβελτηρίας τῶν θεσφαίσεως τοιαῦτα δὲ διπλώματα πρέπει νὰ καταστραφῶσιν, διὰ νὰ μὴ διέλθωσιν εἰς χεῖρας τῶν κληρονόμων καὶ παραμειώσωσιν τὴν ἀξίαν τῶν ἄλλων ἐντίμων ἐκδουλεύσεων τῶν πεσόντων. Ὅτι διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ταχύτερον ἡ Ἑλλάς εἰς τὸ στοιχεῖον τοῦ μεγαλείου τῆς, πρέπει ταχύτερον νὰ παραχωρήσῃ ἡ ἀνικανότης ἢ ἡ μοχθηρία ἀπέναντι τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἀρετῆς εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τότε μόνον ἡ φιλότατη πατρίς μας θέλει ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ καιροῦ ἤδη εὐρίσκεται, καὶ διευθυνθῇ πρὸς τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν τῆς,

## ΠΑΡΑΦΥΛΙΣ.

## ΕΘΕΛΒΙΝΑ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἕως 373.

Ὁ Λεοπόλδος ἐταράχθη.— Καὶ ἐὰν τὰ ἀπὸ δάκρυα κατεπνιγμένα θλέμματα τῆς Ἐθελβίνας ἠδύναντο νὰ διαπεράσωσι τῆς νυκτὸς τὸ σκότος, ἤθελε φρίξει διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ἐπροξένησαν εἰς αὐτὸν οἱ τελευταῖοι ἐκεῖνοι λόγοι. Ἐμείνεν ὀλίγην ὥραν ἄκαλος, καὶ ὅτε πάλιν ἤρχισεν νὰ ὀμιλῇ, ἡ φωνὴ τοῦ ἦτο τόσο θραυγὴ, τόσο ἡλλοικωμένη, ὥστε ἡ Ἐθελβίνα ἐβρίσκει τὰ θλέμματά της ἐπ' αὐτοῦ, προσμένουσα νέον τινα τρόπον. Μελανὴ τις ὀχρώτης ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὰ ὄμματά του ἀπεπλανῶντο.

«Νὰ σὲ δολοφονήσω! ἐπανέλαθεν ὄχι, δὲν δολοφονῶ, εἰμὴ μόνον ὄσους μισῶ.

«Μὴ χάνωμεν τὸν καιρὸν, τῇ εἶπε· δὲν ἔχεις ἄλλο τι, σὲ τὸ ἐπαναλαμβάνω πάλιν, εἰμὴ ἐν μόνον μέσον· δός μοι ὑπόσχεσιν ἐπισήμως ὅτι θέλεις μὲ δεχθῇ σύζυγόν σου, ὅταν σὲ εἰδοποιήσω περὶ τούτου, καὶ εἶσαι ἐλευθέρω νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὸ Ἀβούρν. Οὐδεὶς ἐνταῦθα δύναται νὰ σὲ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου· οὔτε ὁ βασιλεὺς ὁ προστατὴς σου δὲν ἔμπορεῖ ἐνταῦθα νὰ σὲ βοηθήσῃ, ὁ δὲ ἀγαπητός σου Ἀλφρέδος εἶναι μακρὰν ἀπὸ σοῦ· τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα βοηθοῦν τοὺς σκοπούς μου. Μὴ με παρακινεῖς εἰς ὀργήν, καὶ μὴ σύρῃς ἐπάνω σου τὸν τρόπον

διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ ὁ συναδελφὸς καὶ φίλος μας συντάκτης τοῦ Αἰόλου, ὁ τὰ πάντα καλὰ καὶ λίαν καλὰ θεωρῶν, ἀνεῖρεν ἐν κακῶν ἐν τῇ περινοίᾳ καὶ τῷ πατριωτισμῷ αὐτοῦ, ὅτι δηλαδὴ εἰς τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων, ζητῶν νὰ ἐνοχοποιήσῃ καὶ εἰσαγγελεῖ, καὶ δικαστὰς, καὶ δημοσιογράφους διαστρέφει τὰ πράγματα μὲ παρεξηγήσεις καὶ στρεψοδικίας. Ὑπαινίττεται δὲ ὁ μὲς διότι, ὡς μετὰ θετικότητος ἐπληροφόρηθημεν, δὲν τὸν εὐηρέστησαν τὰ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου μας δημοσιευθέντα, περὶ τοῦ ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις μας ἐντὸς τοῦ νόμου εὐρίσκει τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν σκανδαλώδη ἰδέαν τὴν πρό τινος καιροῦ γεννηθεῖσαν ἐνταῦθα, ἕνεκα τῶν συγγενικῶν σχέσεων δικηγόρων τινῶν μετὰ τοῦ κυρίου εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ μας, ὅτι διὰ τῶν πρώτων δωροδοκοῦνται οἱ δεῦτεροι, καὶ οὕτω πολλοὶ κακοῦργοι ἀποφεύγουσι τὰς δικαίας τοῦ νόμου ποινάς.

Ἐὰν ἦσαν ψεῦδη τὰ παρ' ἡμῶν δημοσιευθέντα, ὥφειλε, νομίζομεν, ν' ἀντιτάξῃ ὁ καλὸς συναδελφὸς καὶ φίλος μας τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ ἔχῃ λόγους πρὸς ἀναίρεσιν τῶν, χωρὶς νὰ μᾶς προσβάλλῃ, ὅπερ, ἅς μᾶς συγχωρηθῇ ἡ ἔκφρασις, εἶναι ἀνήθικον. Τότε δὲ καθήκον ἡμῶν ἦτο νὰ ὑποστηρίξωμεν τὰ λεχθέντα μας δι' ἀποδείξεων, ὅτι καὶ εἰς τὰς λέσχας καὶ εἰς τὰ καφενεῖα, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς συναναστροφὰς γίνεται μέγας λόγος περὶ τῆς σκανδαλώδους ταύτης ἰδέας.

Ἀλλ' οἱ φρόνιμοι πάτρωνες τοῦ κυρίου συναδελφοῦ μας τὸν ἐσυμβούλευσαν φαίνεται νὰ ἐγγίξῃ ἀροθιγῶς μόνον τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ νὰ μὴ κάμῃ ἐπαναλήψεις περὶ πραγμάτων τὰ ὁποῖα συμφέρει νὰ κρύπτονται ἐν τῷ σκότει.

Ἡμεῖς καὶ τότε εἴπομεν καὶ νῦν ἐπαναλέγομεν ὅτι πεπεισμένοι ἀρκούντως περὶ τῆς τιμιότητος, τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀκριβείας καὶ τῆς ἀμεροληψίας τοῦ κυρίου Εἰσαγγελέως μας, τοῦ ἀνακριτοῦ μας καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν κυρίων δικηγόρων, οἵτινες ἀδίκως θεωροῦνται ὡς μέσα τοιαύτης κακοηθείας, δὲν συμμεριζόμεθα δόλου τὴν ἰδέαν ταύτην. Ἀλλ' ὡς πολῖται μεγάλως ἐνδ.αφερόμενοι ὑπὲρ τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας εἰμεθα μέλη, καὶ ὡς δημοσιογράφοι ὀφείλοντες νὰ γνωστοποιώμεν καὶ πρὸς τὸ κοινὸν καὶ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας ὅσα προσβάλλουν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἀμφοτέρων, ἐπεκαλέσθημεν τὴν διὰ τοῦ νόμου ἐξαλείψιν ταύτης

τῆς ἐκδικητέως μου. Δός μοι τὴν ὁποίαν ἀπαιτῶ παρὰ σοῦ ὑπόσχεσιν, καὶ ὀρκίζομαι νὰ μὴ τὴν ἐκτελέσω, ἐνὸς ἢ μὴ τῆς σου ζῆ. . . Ἐὰν δὲ τολμήσῃς νὰ με καταφρονήσῃς, ποτὲ δὲν θέλεις τὴν μεταίδεϊ.

Ἡ θέσις τῆς Ἐθελβίνας ἦτο τρομερά· διότι μόνη, εἰς τὸ βάθος ἐνὸς δάσους, μὲ ἄνθρωπον ὅστις διὰ τὴν σκληράν του αὐθάδειαν εἶχεν ἀπόφασιν νὰ μὴ μεταβάλῃ τοὺς ἀδίκους σκοπούς του, εὐρίσκετο εἰς φρικτὴν ἐκλογὴν νὰ προξενήσῃ ἄραγε μόνη τῆς τὴν δυστυχίαν τῆς ὑποσχόμενῃ ἢ νὰ καταφρονήσῃ τὸν Λεοπόλδον καὶ νὰ παραδοῇ εἰς τὴν λύσσαν του. Ἡ θρονὴ τοῦ κεραυνοῦ, ὅστις εἶχε πέσει τριγύρω της, ἠῤῥαπε περισσότερον τὸν τρόπον τῆς.

Ἀλλ' ὀλιγώτερον γενναία ψυχὴ δὲν ἤθελε βέβαια ἀντισταθῇ εἰς τὴν βίαν καὶ τῆς μανίας τοῦ Λεοπόλδου καὶ τῆς ἀγριότητος τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ἡ Ἐθελβίνα ἦτο προικισμένη μὲ γενναϊότητα ἥτις ἠῤῥαπεν ὁμοῦ μὲ τοὺς κινδύνους. Ἀπεφάσισε δὲ νὰ μὴν ὑποταχθῇ ἀπλῶς εἰς νόμον, ὅστις ἐμελλε νὰ προξενήσῃ τὴν δυστυχίαν της· ἀλλὰ νομίσασα ὅτι ὁ Λόρδος Σαιντιβέρ δὲν ἤθελε ποτὲ τολμήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ ὅλας του τὰς ἀπειλάς, καὶ νὰ μεταχειρισθῇ βίαν ἐναντίον εἰς ἄτομον προστατευόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως, τὸν ἐπρόσταξε, μὲ ὅσῃν ἡ δύνατο δύναμιν, ν' ἀφήσῃ τὰς χεῖρας τῆς.

«Ἐγὼ μόνη, εἶπε, εἶμαι κυρία τῶν πράξεών μου, Λόρδε, καὶ δὲν θέλω ὑποφέρει νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλος τις αὐθάδως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ με προσταξῇ. Ὅχι, δὲν θέλω ὑποφέρει νὰ τολμήσῃ τις νὰ με ἀπειλήσῃ διὰ νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς κομῆσεως Φιτσαβόρν.»

Ἡ Ἐθελβίνα ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους μὲ σταθερότητα, ἥτις ἐξέπληξε τὸν Λεοπόλδον. Οὗτος δὲ μετ' ὀλίγον

τῆς λίαν σκανδαλώδους ἰδέας, χωρὶς νὰ διαστρέψωμεν, ἢ νὰ παρεξηγήσωμεν τὰ πράγματα, οὐδὲ νὰ στρεψοδικήσωμεν.

Πρὶν δὲ ἀναφέρειμεν ποῦ ὑπάρχει ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον διὰ τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας ὁλοκλήρου νομοῦ, καὶ ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ αὐτῶν τῶν ἀδίκως κατακρινόμενων προσώπων ἐπεκαλέσθημεν, ἅς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ κάμωμεν μικράν τινα παρατήρησιν πρὸς τὸν συναδελφὸν καὶ φίλον μας. Ὅτι καὶ μεταξὺ τῶν δικηγόρων, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἐπαγγελλομένων πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα, ὑπάρχουν ἀγύρται, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ τῶν δικηγόρων ἀγυρτεία εὐκόλως ἀνακαλύπτεται. Ἡ νομικὴ ἐπιστήμη μεγίστην ἔχει μὲ τὴν μαθηματικὴν συγγένειαν, διότι ὡς εἰς ἐκείνην δύο καὶ δύο ἀποτελοῦν, τέσσαρα, οὕτω καὶ εἰς αὐτὴν τρία καὶ τρία ἀποτελοῦν ἑξ. Οὐδὲ πρόκειται περὶ κινήτου, ὑπεκακουάνης, ἢ ἄλλων θεραπευτικῶν μέσων ἐφαρμοζομένων μὲν πολλάκις πρὸς σωτηρίαν, ἀλλ' ὀλεθρίων ἀποβαινόντων. Οἱ τὸ δικηγορικὸν λοιπὸν ἐπιτήδευμα ἐπαγγελλόμενοι ἀγύρται ταχύτερον παρὰ τοὺς ἄλλους ἐπιτηδεύματα ἐπαγγελλομένους ἀγύρτας ἀναγκάζονται νὰ καταφύγωσιν εἰς κακοηθείας καὶ χαμερπείας, διότι κατὰ τὴν παροιμίαν, ὁ ἀπατήσας νὰ γευθῇ δὲν ἀπατᾷ καὶ νὰ δειπνήσῃ.

Ἐπανερχόμεθα ἤδη εἰς τὸ κύριον ζήτημα.

«Κατὰ τὸ ἀρθ. 273 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, «συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, κατὰ μὲν εὐθείαν «γραμμὴν ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου, οἵτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρόεδροί, δικασταί, εἰσαγγελεῖς ἀντισυγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι ἢ κλητῆρες, παρεισδύσαντες εἰς τοιαύτην ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειαν τῶν καταδικαζομένων εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ εἰς προσωρινὴν παύσιν καὶ συγχρόνως μετατίθενται.

«Κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθ. 274, ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν ἀπεσιώπησε τὸ πρᾶγμα.

Κατὰ δὲ τὸ ἀρθ. 275 τοῦ αὐτοῦ ὁργανισμοῦ, ἐξαιρέσεις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθῶν δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ῥητῆς βασιλικῆς ἀδείας, καὶ τοῦτο ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἀρθρου, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν.

Εἰς τὴν προκειμένην λοιπὸν περίπτωσιν ἐρωτῶμεν, διὰ τί

ἐπανῆλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ σύρας τὸ ξίφος, τοῦ ἐπρόφερε φρικτὰς ἀράς, ὁμνῶν ὅτι, ἐὰν δὲν ἀπορατίσῃ παρευθὺς, θέλει τὴν ἐκβάλει ἀπὸ τοῦ δάσους, θέλει τὴν φέρεῖ εἰς τὸ φρούριον Σαιντιβέρ, καὶ θέλει τὴν κλείσει ἐκεῖ διὰ νὰ μετανοήσῃ διὰ τὴν αὐθάδη πεισμονὴν τῆς.

Ἡ Ἐθελβίνα παρετήρησεν ὅτι ὁ Λεοπόλδος συνωδεύετο ἀπὸ πολυάριθμον στράτευμα, καὶ πᾶσα ἀντίστασις τῇ ἐφαινετο ἀνωφελής. . . Ἀλλὰ νὰ γίνῃ σύζυγος τοῦ Λόρδου Σαιντιβέρ! ἀλλὰ νὰ λησμονήσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης τῆς, καὶ νὰ φέρῃ εἰς ἀπελπισίαν τὴν εὐγενῆ ἐκείνην καρδίαν, προσφέρουσα ὅρκον ὅστις ἐβεβαίωσε τὴν ἰδίαν τῆς δυστυχίαν!

«Α! εἶπε καὶ αὐτὴν, τῷ ὑποσχέθην ἐπισήμως νὰ ἦμαι πάντοτε ἰδική σου. Ναί, ἀγαπητέ μου Ἀλφρέδε, θέλω ὑποφέρει, θέλω νὰ πάσχω διὰ σέ.»

Ἡ ῥητὴ ἀρνήσις ἦτον ἤδη εἰς τὰ χεῖρά της, ἡ δὲ ἀποθνήσκουσα εἰκὼν τῆς μητρὸς τῆς παρουσιάσθη εἰς τὴν φαντασίαν της.— Τὴν ἔβλεπεν ἐκπνεύουσαν χωρὶς νὰ δύναται νὰ τὴν ἐνγκαλισθῇ· καὶ ἴσως αὕτη ἦτον ἡ αἰτία τοῦ θανάτου της.

«Πρέπει ἄρα γε, εἶπε, νὰ καταφρονήσω τόσο τὴν ζωὴν ὥστε νὰ λησμονήσω τὴν μητέρα μου! Ἡ ἀπώλειά μου θέλει αὐξήσει τὴν λύπην της, καὶ ἡ νέα αὕτη δυστυχία θέλει τὴν ῥίψῃ ἴσως εἰς τὸν τάφον. . .

«Ὁ! μήτηρ μου! ἐφώναζεν ἡ δυστυχὴς Ἐθελβίνα, θέλω προσφέρει τὸν θανατηφόρον ὅρκον· ἡ θυγάτηρ σου δὲν φοβεῖται τὰς ὁποίας ἐπισύρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της δυστυχίας, ἀλλ' εἶναι εὐτυχὴς, ἐὰν ἀκόμη σὲ ἐναγκαλισθῇ ἀπαξ. . . Λόρδε, ἄρσόν με νὰ ὑπάγω εἰς τὴν μητέρα μου· ὀρκίσθητι νὰ μὲ ἀφῆσῃς ἐλευθέρω μέχρι τῆς ὀλιβεράς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ θάνατος τῆς μητρὸς μου θέλει με στερήσει τοῦ μόνου μοι ὑποστηρίγματος, καὶ θέλω σὲ ὑποσχεθῇ ὅτι με ζήτησης.



να συγχωρηθῇ πρό τινος ἤδη καιροῦ ἐναντίον τοιαύτης ῥήτης καὶ αὐστηρᾶς τοῦ νόμου διατάξεως, νὰ συνυπηρετῶσιν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ δικαστήριον τοσοῦτον στενοὶ συγγενεῖς ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, Εἰσαγγελεὺς δηλαδὴ, Ἀνακριτὴς καὶ δικηγόροι; Ἡ μήπως πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους διὰ νὰ κοιμηθῇ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ὁλονὴν νὰ κοιμᾶται ὁ νόμος ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν πολιτεύμα; Ἐλαβὼν ἄραγε τὴν περὶ τούτου βασιλικὴν ἀδειαν καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου οἱ δικαστικοὶ αὗτοι ὑπάλληλοι; Ἀλλὰ καὶ τούτου δοθέντος, ἐπειδὴ ἐγεννήθη τοιαύτη ἀποτρόπαιος ἰδέα, δὲν εἴναι ἄραγε φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης ἐνταυτῷ ἔργον ἡ μεταθέσις των εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἄλλην ἀνωτέραν θέσιν, διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ ἰδέα αὕτη ἡ τοσοῦτον σκάνδαλον ἐπιφέρουσα; Τὴν δύναται ἄραγε ν' ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀληθείας ταύτας ὁ συναδελφὸς καὶ φίλος μας συντάκτης τοῦ Αἰόλου; Εἶναι ταῦτα διαστροφή τῆς ἀληθείας, παρεξήγησις ἢ στρεψοδικία;

## ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

### Πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης κατάστασις.

Τὰ Αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον μὲν τροπαιοῦχα εἰς Βιένναν, ὡς εἶναι ἤδη γνωστὸν, ἀλλ' ἡ νίκη των δὲν ἐπέφερεν ὀριστικὸν ἀποτέλεσμα. Ἀπασα σχεδὸν ἡ τῆς Αὐστρίας χώρα εὐρίσκεται εἰς μέγιστον ἀναβρασμόν, τὸ δὲ πῦρ τῆς ἐπαναστάσεως καλυφθὲν πρὸς ὦραν, ἐπαπειλεῖ τρομερὰν ῥῆξιν καὶ γενικὸν ἐμπρησμόν. Μέγιστος ὄργασμός ὑπάρχει εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, Κροατίαν, Σερλίαν καὶ Σλαβονίαν. Ὡς καὶ Τοῦρκοι ὑποκινήθεντες ὑπὸ τῶν Οὐγγρων, εἰσέβαλον εἰς τὴν Αὐστριακὴν χώραν καὶ παρεβίασαν τὸ δικαίωμα τῶν ἐθνῶν. Ἀπασα ἡ Οὐγγαρία εὐρίσκεται ἀναστατωμένη, ἀκροβολισμοὶ καὶ μάχαι ἐκ τοῦ συστάδην γίνονται καθ' ἐκάστην ἐν αἷς χύνεται πολλὸ ἀνθρώπινον αἷμα. Ἡ Βιέννα διατελεῖ εἰσέτι ὑπὸ τὴν πολιορκίαν, καὶ ἡ κατάστασις τῆς πρωτεύουσας ταύτης εἶναι ἐλκευμένη. 1600 περίπου ἄτομα ἐξυλακίσθησαν κατηγγερούμενα, ὅτι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἐξ αὐτῶν δὲ 950 περίπου ἀπελύθησαν οἱ λοιποὶ μένουσιν εἰς τὰ δεσμωτήρια, ἐκ τῶν ὁποίων καθ' ἐκάστην τουφεκίζονται καταδικαζόμενοι εἰς θάνατον ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων. Νέον ὑπουργεῖον διωρίσθη, ἀλλὰ μέλη τινὰ αὐτοῦ παρητήθησαν. Ὡς ἔδρα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διωρίσθη ἡ πόλις Κρίεμς, καὶ ἡ ἐναρξὶς τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς ἔμελλε νὰ γίνῃ τὴν 16 τοῦ ἐνεστώτος μηνός· ἀλλ' ἀνεβλήθη δι' Αὐτοκρατορικὸν διατά-

γματος μέχρι τῆς 24 τοῦ ἰδίου διὰ τὸν λόγον ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν πληρεξουσίων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συνέλθωσι κατὰ τὴν πρώτην προδιορισθεῖσαν ἡμέραν, καὶ διότι δὲν εἶχεν ἐτοιμασθῇ ὁ τῶν συνεδριάσεων τόπος.

Εἰς ἅπασαν ὥσαύτως τὴν Ἰταλίαν ὑπάρχει μεγίστη κίνησις. Πολεμικαὶ προπαρασκευαὶ ἀπανταχοῦ γίνονται, καὶ ἐὰν δὲν τελεσφορήσῃ ἡ Ἀγγλογαλλικὴ μεσολάθεσις, θέλει ἀρχίσαι πάλιν ὁ πόλεμος πεισματωδέστερος καὶ αἱματηρότερος. Ὁ Στρατάρχης Παδέστης ἐξέδωκε προκήρυξιν δι' ἧς ὑποβάλλει εἰς θάρος τῶν Λομβαρδῶν τῶν εἰς τὴν ἐπανάστασιν λαβόντων μέρος ὅλας τὰς ἐξ αὐτῆς προελθούσας ζημίας δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς, προσδιορίζει προθεσμίας διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης καὶ ἐπαπειλεῖ μὲ ἀναγκαστικὴν ἐκποίησην τὰ ἀκίνητα κτήματα τῶν εἰς τὴν ἀποζημιώσιν ταυτηνὺπευθύνων παρόντων ἢ ἀπόντων, ἐὰν δὲν πληρώσωσιν εἰς τὰς προθεσμίας. Ἀς φαντασθῇ λοιπὸν ἕκαστος τὴν ἐλκευμένην τῆς Λομβαρδίας κατάστασιν, ὅτι δηλαδὴ σκοπὸν προέθετο ὁ στρατάρχης ν' ἀφαιρέσῃ καὶ τὸν τελευταῖον ὁβολὸν ἀπὸ τοῦς εὐκαταστάτους τῆς Λομβαρδίας. Ὁ Σαρδικὸς στόλος εὐρίσκεται εἰς τὴν Βενετίαν, προεκήρυξεν ὁμοίως ὅτι δὲν ἔχει ἐχθρικοὺς σκοποὺς κατὰ τοῦ ἐμπορίου τῆς Τεργέστης. Καὶ εἰς τὴν Νεάπολιν δὲ, τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν, τὴν Γένουαν, τὴν Τοσκάναν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἰταλίας συνέβησαν καὶ καθ' ἐκάστην συμβαίνειν ταραχαὶ καὶ ἐπαναστατικὰ κινήματα.

Ἡ Πρωσία εὐρίσκειτο μεχρὶ τῆς 15 τοῦ ἐνεστώτος μηνός ε. ε. εἰς τὴν παραιμένην τρομερὰς ἐκρήξεως. Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ νέου ὑπουργείου Βρανδεμβούργ, ἐξέδωκε ὁ Βασιλεὺς προκήρυξιν δι' ἧς διέταττε νὰ μετατεθῇ ἐκ τοῦ Βερολίνου εἰς τὸ Βρανδεμβούργ ἡ ἔδρα τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐπεσώρευε πλῆθος λαοῦ εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς ἐκτραζόμενον ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Ἀλλ' ἡ δημοφιλία τῆς συνελεύσεως ἀπεφάνητο ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως μεταθέσιν εἰς ἄλλην πόλιν, καὶ οὕτω δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλ' ἐπέμενε νὰ συνεδριάξῃ εἰς Βερολίνον. Ὁ Βασιλεὺς διέταξε τότε τὴν πολιτικὴν τοῦ Βερολίνου φρουρὰν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσόδον εἰς τὸ βουλευτήριον τῶν ἀντιπροσώπων, ἀλλ' ἡ φρουρὰ δὲν ὑπήκουσεν. Ἐνεκα τούτου λοιπὸν διέταξε διὰ προκηρύξεώς του ὁ Βασιλεὺς τὴν διάλυσιν τῆς φρουρᾶς ταύτης, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξέβητο τὸ Βερολίνον καὶ ὅλα τὰ περίεξ αὐτοῦ μέχρι δύο ὥρων περιφερείας εἰς κατάστασιν πολιορκίας· διέταξεν ὡσαύτως νὰ κλείωνται ὅλα τὰ ἐστιατόρια ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτός, ἀπηγόρευσε τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐφημερίδων, τὴν πώλησιν καὶ τοιχοκόλλησιν ἐντύπων ἐγ-

γραφῶν ἀνευ ἀδείας τῆς ἀστυνομίας, καὶ τὴν ἐν Βερολίνῳ διαμονὴν τῶν ξένων τῶν μὴ δυναμένων νὰ νομιμοποιήσωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἐκεῖ παρουσίας των. Διέταξε περιπλέον νὰ παραδίδωσι τὰ ὅπλα εἰς τὰς φυλακὰς οἱ ξένοι οἱ ἐρχόμενοι ἐνοπλοὶ, ὅτι μόνον ἀδεία τῆς ἀστυνομίας δύνανται νὰ φέρωσιν ὅπλα οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐνὸς διαρκείας τῆς πολιτορκίας κατάστασις. ὅπου δὲ εὐρεθῶσιν ὅπλα θέλει γίνεσθαι κατάσχες αὐτῶν. Τέλος, ὅτι τὸ Βερολίνον θεωρεῖται ἐγγυητὴς δι' ὅλας τὰς ζημίας τὰς δυναμένας νὰ προέλθωσιν εἰς τὰς δημοσίας καὶ ἰδιωτικὰς ἰδιοκτησίας, ἐὰν ἀντιταχθῇ εἰς κατὰ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις περιφέρεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ζητοῦσα μέρος διὰ νὰ συνεδριάσῃ, καὶ ὁμοῦ δὲν εὐρίσκει τὸ ἀσφαλές. Οἱ περισσότεροι τῶν ἀντιπροσώπων εἶναι ἀποφασισμένοι ν' ἀντισταθῶσι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις φαίνεται ὡσαύτως ἀποφασισμένη νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὅπλων διατεινομένη ὅτι ἔχει ἀποδείξεις, ὅτι οἱ δημοκρατικοί, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν οἱ ἀναρχικοί, μὴ δυνήντες νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των μήτε ἐν Φραγκοφουρτίῳ, μήτε ἐν Βιέννῃ, ἐναπέθεσαν τὰς ἐλπίδας των ἐν τῷ Βερολίνῳ. Καθὼς δὲ ἀφορὰ τὰς ἐπαρχίας, δὲν φαίνονται αὗται σύμφωνοι, διότι αἱ μὲν ἐπαρνοῦν τὴν διαγωγὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὡς προμαχῶνα τῆς ἀντιδράσεως, αἱ δὲ ὀνομάζουσι τὸ Βερολίνον ἐπαναστατικὴν πόλιν καὶ ζητοῦν νὰ συνδράμωσι τὴν ἐξουσίαν πρὸς καταστολὴν τῆς ἀναρχίας. Ἐφημερίδες δὲ τινες ὁμιλοῦν περὶ συνδιαλλαγῆς, καὶ αἱ μὲν θεωροῦν ὡς μέσον αὐτῆς τὴν παραίτησιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ πρίγκιπος τῆς Πρωσίας, αἱ δὲ διατείνονται ὅτι καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, καὶ ὅτι μόνον μέσον συνδιαλλαγῆς εἶναι ν' ἀναγορευθῇ βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ πρίγκιπος ἡλικίας δεκαῆς ἐτῶν καὶ ν' ἀντιβασιλεύσῃ ἡ μήτηρ του, ἥτις θεωρεῖται ὡς γυνὴ συνετωτάτη.

Ἡ Γαλλία ἡσυχάζει πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλ' εἶναι μέγιστος φόβος μὴ διαταραχθῇ ἡ ἡσυχία αὕτη, μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας. Καθ' ὅλας τὰς ἐκείθεν πληροφορίας, δύο φαίνονται πρὸς τὸ παρὸν οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν προεδρίαν ταύτην, ὁ στρατηγὸς Καβαϊνιὰν καὶ ὁ Λουδοβικὸς Ναπολεὼν, ἐξ ὧν ὁ τελευταῖος φαίνεται ὅτι θέλει ἐπιτύχει.

Γενομένης αἰτήσεως ὑπὸ τινος τῶν ἀντιπροσώπων ἐντὸς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7 τοῦ ἐνεστώτος μηνός, περὶ τοῦ εἰς ποίαν κατάστασιν εὐρίσκονται αἱ ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας διαπραγματεύσεις, ἀπήντησεν ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστον, ὅτε ὁ Αὐστριακὸς στρατὸς ἐπροχώρει ἐν τῇ Ἰταλίᾳ

Ἡ Ἐθελβίνα ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους μετ' ὀνόματι ἀπειρίας· ὁ δὲ Λεοπόλδος, ἀφοῦ ἔστυρε πάλιν τὸ ξίφος, τῇ εἶπεν·

«Ὅμοσον λοιπὸν ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν σου, ὅμοσον ὅτι θέλεις μετ' ἐμὲ σύζυγόν σου, ὅταν ἀπαιτήσω τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεώς σου.»

«Ποτέ, ἐφώνασε μία φωνὴ ἥτις δὲν ἦτον ἄγνωστος εἰς τὴν Ἐθελβίαν. Φυλάξου κακοῦργε, ὑπερασπίσθητι.»

Εἰς τούτους τοὺς λόγους ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ πλησίον δένδρα ἄνθρωπος ὀπλισμένος. Ὁ Λεοπόλδος ἐσάλπισε δυνατὰ, ἡ δὲ Ἐθελβίνα μετεχειρίσθη τὴν εὐκαιρίαν ταύτην εἰς τὸ νὰ φύγῃ καὶ ἤκουσε μὲν ὅτι ἐπρόσταξε νὰ τὴν διώξουν, ἀλλ' εἰς τὸν κτύπον τῶν ὅπλων, ἐπήδησεν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς πλέον πυκνὰς δεινροστιχίας τοῦ δάσους.

Τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὁποῖον εἶδεν ὁ κεραυνὸς σχίζων τὰ νέφη τὴν φεγγεῖν ἐνίκα καὶ ἐβλεπεν ἀμυδρῶς· εἰς δὲ τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο σκότος πολλοὶ στρατιῶται τὴν ἐζητοῦσαν μετὰ σπουδῆς, καὶ τὴν ἐδίωκον. Ἀλλ' αὕτη ἐδιπλασίασε τὴν ταχύτητά της, καὶ ἐπρόφρασε νὰ κρυφθῇ ὅπισθεν εἰς κατάφυτον τινα τόπον, ὅπου, ἐξησθενημένη καὶ ἀπυθνημένη ὑπὸ τοῦ λόπου, ἔπεσε χωρὶς νὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ μήτε ἐν βῆμα. Ἡ βοή τοῦ ἀνέμου καὶ τὸ βαθύ σκότος τὴν ἐβοήθησαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἤκουσε νὰ περῶσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς, τρέχοντες πλησίον τοῦ μέρους, ὅπου ἦτο κεκρυμμένη.

Ἀφοῦ δὲ ἀνεπαύθη ὀλίγον, δὲν ἔπρεπε νὰ χάσῃ οὔτε μίαν στιγμήν, ἐπειδὴ ἡ ἀστραπὴ ἠδύνατο νὰ τοὺς κάμῃ νὰ διακρίνωσι ποῦ ἐπεριπλανᾶτο· ἠγέρθη λοιπὸν καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν κατάφυτον ἐκεῖνον τόπον μετὰ ταχύτητα, ὡς ἔλαφος διελθὼν καὶ καταδιωκόμεν. Ἐπίασεν ἐν στενὸν τὸ ὁποῖον τὴν ὁδήγησεν εἰς ἄλλον πλέον πατημένον δρόμον, ὅπου ἐφοβεῖτο νὰ

ρίψοκινδυνεύσῃ. Ἀλλ' ἐκεῖ τὸ πᾶν ἦτο ἡσυχον, ἡ βροντὴ ἔπαυσε, καὶ ὁ κτύπος τῶν διωκτῶν τῆς δὲν ἤκούετο πλέον. Θέλουσα δὲ νὰ γνωρίσῃ ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχρεώσται τὴν ζωὴν τῆς, ἔσπευσε περισσότερον νὰ ἐξέλθῃ τοῦ δάσους, καὶ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ φρούριον, διὰ νὰ στείλῃ βοήθειαν εἰς τὸν γενναῖον ὑπερασπιστὴν τῆς.

Ἀλλ' ὅλος ὁ φόβος τῆς ἔπαυσεν, ὅταν εἶδεν ὅτι οἱ ὑπηρέται τοῦ φρουρίου ἐφθασαν ἐμπροσθέν της μετὰ λαμπράδας εἰς τὰς χεῖρας. Ὁ δὲ Ῥυπέρος, ὅστις ἦτον ἀρχηγὸς των, ἐπῆρεν εἰς τὰς ἀγκάλας τὴν κυρίαν του, τῆς ὁποίας τὰ κεκοπικνὸτα μέλη δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν φέρωσι μακρότερον, καὶ ἤθελε πέσει ἀπὸ ἀδυναμίας, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀνήσυχον ὄντες ὅτι δὲν τὴν εἶδον νὰ ἐπιστρέψῃ, δὲν ἤρχοντο ἐν καιρῷ εἰς βοήθειάν της. Ὅτε δὲ συνῆλθεν εἰς ἑαυτήν, ἠρώτησεν ἂν ἐνόησεν ἡ μήτηρ τῆς ὅτι ἔλειπεν. Ὁ Ῥυπέρος τῇ εἶπεν, ὅτι δὲν ἐνόησεν, ὅτι πρὸς τὸ ἐσπέρας ἔγινεν ἡ κρίσις τῆς νόσου τῆς κομῆσεως, ὅτι ἦτο χειρότερα καὶ ὅτι οἱ ἱατροὶ ἀπελπίσθησαν περὶ τῆς σωτηρίας τῆς.

Ἡ Ἐθελβίνα, εἰς τὸν ἐπιλοιπον δρόμον, τῷ ἐδιηγήθη ἐν συντόμῳ πόσον ἐκινδύνευσε, καὶ τῷ εἶπε νὰ σπεύσῃ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ἀγνώστου ἐλευθερωτοῦ τῆς, καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς δύνατον, εἰς τὸ φρούριον.

Εὐθὺς ἀφοῦ ἔφθασεν, ἐλησμώνησε καὶ τοὺς κόπους καὶ τὸν σφοδρὸν πυρετὸν τὸν εἰς τὰς φλέβας τῆς κυκλοφοροῦντα, καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς τῆς, ἀναγκαζομένη νὰ τῇ κρύψῃ τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν τρόμον τῆς. — Ἡ ἀδύνατος Οὐρσουλίνα ἀπέθνησκεν ἤδη, πλησιάζουσα εἰς ἐκείνην τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν εἰς αὐτὴν καὶ τόσον φοβεράν εἰς τὴν Ἐθελβίαν στιγμήν.

Ἡ Οὐρσουλίνα εἶχε χάσει τὰς αἰσθήσεις τῆς, ἡ δὲ θυγά-

τηρ τῆς ἐγονυπέτησεν πλησίον εἰς τὴν κλίνην τῆς, καὶ ἀφοῦ ἔβαλε τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπάνω εἰς τῆς μητρὸς τῆς τὸ προσκεφάλαιον, ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

Ἡ κόμισσα συνῆλθε μετ' ὀλίγον εἰς ἑαυτήν, καὶ βλέπουσα τὴν Ἐθελβίαν καὶ τὴν Ἐμμαν πλησίον τῆς κλίνης τῆς, ἐξήπλωσε τὰς χεῖρας μετὰ δυσκολίαν πρὸς τὰ δύο τέκνα τῆς, καὶ τὰ παρεκάλεσε μετ' ὀλίγον ἀδύνατον ν' ἀκούσωσι τὴν τελευταίαν τῆς θέλησιν.

«Ἐθελβίνα μου, εἶπεν, ἐπεθύμουν διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην μου νὰ μετὰ χαρὶς ἡ τύχη τὴν δυστυχῆ ζωὴν μου· ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑποταχθῶ εἰς τὴν θέλησιν τοῦ οὐρανοῦ. Στεῖτε δὲ τέκνα μου, χαίρετε, ἐπειδὴ μετ' ἐλπίεος ὅτι ἐλευθεροῦμαι τέλος ἀπὸ τὰ φρικτὰ πάθη μου, καὶ εἴθε ἡ εὐτυχία τὴν ὁποίαν μέλλω ν' ἀπολαύσω, νὰ σᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὸν θάνατόν μου.

Ἡ ἀδυναμία ἔκαμε τὴν Οὐρσουλίαν νὰ παύσῃ. Ἀλλὰ τὰ δάκρυα τῆς Ἐθελβίνας τὴν ἐνεψύχωσαν, καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ἐπιπλήττῃ μετὰ τοὺς τρυφεροὺς τούτους λόγους·

«Ἐθελβίνα, μετ' ὀλίγου μετ' ἡμέτρον ταύτην λύπην σου... Παῦσον τέκνον μου, ἀπὸ τοῦ νὰ πειράζῃς τὸν Παντοδύναμον, καὶ νὰ θλάττῃς καὶ τὸν ἑαυτόν σου μετὰ τοὺς ἀνοφελεῖς τούτους θρήνους. Δός μοι ὑπόσχεσιν ὅτι θέλεις νικήσῃς τὴν λύπην σου· διότι ἐὰν δὲν προσπαθήσῃς νὰ τὴν κυριεύσῃς, καὶ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς σου θέλεις καταστήσῃς ὀδυνηροτέρας, ἢ τῆς ἰδικῆς σου ζωῆς θέλεις ταράξῃς τὴν εὐτυχίαν.»

Ἡ Ἐθελβίνα δὲν ἠδύνατο νὰ λalήσῃ, ἐπειδὴ οἱ θρήνοι ἐμποδίζον τὴν ἀναπνοήν της, καὶ τὰ χεῖλῃ τῆς ἐκινούντο εἰς μάτην, χωρὶς νὰ δύναται νὰ προφέρῃ λέξιν. Ἐπίασεν ἔπειτα τὴν ἡδὴ ψυχρὴν χεῖρα τῆς μητρὸς τῆς, καὶ σιωπῶσα τὴν κατέδρεχε μετὰ δάκρυά της.



της, έγιναν διαπραγματεύσεις μεταξύ ἡμῶν περὶ πώλησιν  
πρὸς με τοῦ εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην μέρους των, ὡς ἀποτέ-  
λεσμα δὲ τῶν διαπραγματεύσεων τούτων προέκυψεν ἡ πώλη-  
σις παρ' αὐτῶν πρὸς με τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην μερίδων  
των διὰ γρόσια 674,000, καὶ οὕτω συνετάχθη καὶ ὑπεγράφη  
τὸ ἀπὸ 31 15 Ὀκτωβρίου 1847 πωλητηρίου συμβόλαιον καθ'  
ὃ ὁ κύριος Παναγιώτης Βαρσαμῆς μετὰ τῶν ὑπερουσίων  
ἡμῶν τοῦ τοῦ μὲν Κωνσταντίνου παρόντος, τοῦ δὲ Ἀντωνίου  
ἀπόντος, μοι ἐπώλησαν καὶ παρεχώρησαν ὅλον τὸ μέρος των  
εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐταιρίαν, ὅλα δηλαδὴ τὰ δικαιώματα καὶ  
συμπερόντα των, ἥτοι τὸ ἐκ γροσίων 900,000 κεφάλαιόν των,  
ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶν προκύψαν κέρδος ἢ ζημίαν, ἀποξε-  
νοθέντες κατὰ πάντα καὶ διὰ παντός ἀπὸ πᾶν ἐταιρικῶν  
συμμερόν, ἀφοῦτο ἐυστήθη ἡ ἐταιρία αὕτη, ἐπὶ τε τῶν κεφα-  
λαίων καὶ ἐπὶ τῶν τυχόν κερδῶν ἢ ζημιῶν, ὑποχρεωθέντος  
τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ ὅστις ἦτο διευθυντής  
τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ καταστήματος νὰ με ἐφοδιάσῃ με ὅλα τ'  
ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, με ἀναγνωριστικὰς ἐπιστολάς, με τὰ  
ἐμπορικὰ βιβλία τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου καταστήματος  
καὶ με ὅλα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐ-  
τοῦ, ἣ οὕτω δυνάμει τοῦ Συμβολαίου τούτου κατέστην ἀπό-  
λυτος κύριος ὅλων ἐν γένει τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας ταύ-  
της ἀφοῦτο συνεστήθη μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἐ-  
παυσε, διὰ τὸ τέλος τοῦ ν' ἀπολαμβάνω πᾶν τυχόν κέρδος καὶ  
νὰ ὑπόκειμαι εἰς πᾶσαν συμβᾶσαν ἢ συμβησόμενην ζημίαν.

Μολονότι εἶναι ἐκτός τοῦ προκειμένου, ἐκθέτω μολοντούτο ἐκ  
περισσοῦ ὅτι, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Π. Βαρσα-  
μῆ ὑπερουσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κυρίου Π. Βαρσαμῆ, ὁ τε-  
λευταῖος οὗτος ἀνεδέχθη διὰ τοῦ προαναφερθέντος συμβολαίου  
τὴν ἐδύνην καὶ ὑποχρέωσιν, ὅτι ὁ μνησθεὶς υἱὸς τοῦ Ἀντώ-  
νιος θέλει παραδεχθῆ καὶ ἐπικυρώσει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος  
ἀγοραπωλησίας συμβόλαιον.

Ἀφοῦ λοιπόν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, κατέστην ἀπόλυτος κύ-  
ριος ὅλων τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἀφοῦτο συν-  
εστήθη αὕτη, ἀπῆλυσεν ὅλα τὰ τυχόντα κέρδη ἀπὸ τῆς ἐ-  
νάρξεως αὐτῆς καὶ ἐμὲ μόνον ἤθελον βαρύνει ὅλα αἱ ὅπω-  
σδήποτε προκύψασαι ἢ μέλλουσαι νὰ προκύψωσι ζημίαι, ἣ ἐνη-  
σχολήθην εἰς τὴν ἐξέλεξίν καὶ ἐρευνᾶν τῆς διευθύνσεως τοῦ  
κυρίου Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ κατά-  
στημα καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς  
ἐταιρίας μας, ἀνεκάλυψεν ἐναντίον πάσης προσδοκίας ἐκ τῶν  
βιβλίων τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διευθυνομένου καταστήματος καὶ λοι-  
πῶν ἔγγράφων, φρικτὰς καὶ ἀπαραδεγματίστους καταχρήσεις  
ἐναντίον τῆς καλῆς πίστεως τῆς ὀφειλομένης πρὸς συνεταίρους,  
καὶ μάλιστα πρὸς συνεταίρους συγγενεῖς οἷος ἡμῖν ὁ ὑπο-  
φαινόμενος σχετικῶς μετ' αὐτοῦ. Ἀνεκάλυψεν δηλαδὴ ὅτι  
ἐκτός τῆς μὴ εἰλικρινοῦς διαγωγῆς του ὡς πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς  
λοιποὺς συνεταίρους του καὶ τῆς ἀσυγγνώστου ὀλιγωρίας καὶ  
ἀμελείας του ἥτις ἐπέφερε σημαντικὰς εἰς τὴν ἐταιρίαν ζη-  
μίας, ὡς προσεχῶς θέλω ἐκθέσει, κατεχράσθη ἐν κακῇ πί-  
στει καὶ ἰδιοποιήθη σημαντικώτατον χρηματικὸν ποσὸν ἐκ  
φράγκων 98,958.95, εἰς διαφόρους περιστάσεις καὶ ἐποχὰς  
τὰς ὁποίας παρακατιῶν θέλω ἐκθέσει μίαν πρὸς μίαν.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνεκάλυψεν ὅτι ἐβάρυνεν ἢ ἄλλως εἰπεῖν  
ἐχρέωσε τὴν τῶν ἐξόδων τοῦ καταστήματος τοῦ δοσοληψίαν  
με φράγκα 12,924.90 διὰ δικαιώματα μεσιτειῶν πληρωθει-  
σῶν δὴθεν εἰς διαφόρους μεσίτας ἐπὶ ἀξίως ἐλαίων ἀγορασθέν-  
των παρ' αὐτοῦ καὶ πωληθέντων ἀπὸ τῶν Ἀπριλίου μῆνα τοῦ  
ἔτους 1845 μέχρι τέλους τοῦ Δεκεμβρίου 1846, ἐνῶ ὡς  
ἐξήγαγον ἐκ τῶν ἰδίων του βιβλίων, ἢ ἀξία ὅλων τῶν ἐλαίων  
κατὰ τοὺς προεκτεθέντας μῆνας ἀγορασθέντων παρ' αὐτοῦ  
καὶ πωληθέντων συμποσοῦται εἰς φράγκα 1,470,095.27.  
Ὡς δὲ εἶναι πασίγνωστον μεταξύ τῶν ἐμπόρων τῆς Μασσα-  
λίας καὶ ὡς ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῶν μεσιτῶν τῆς πόλεως  
ταύτης ἀποδεικνύεται, τὸ τῆς μεσιτείας δικαίωμα συνίσταται  
εἰς ἐν τρίτον τὰ 0/0. Ἀναλογίζων ὅθεν τὸ δικαίωμα τοῦτο  
πρὸς ἐν τρίτον τὰ 0/0 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 1,470,095.27  
μετὰ τῆς μεσιτείας δικαιώματα τὰ ὅποια ἀληθῶς ἐπλήρωσεν,  
εὗρισκω ὅτι ταῦτα συμποσοῦνται εἰς φράγκα 4,900.30 καὶ  
οὐχὶ εἰς φράγκα 12,924.30. Ἐπίστωσε λοιπὸν τὸ ταμεῖον  
τῆς ἐταιρίας με φράγ. 80 24 περιπλέον τῶν ὅσα πραγμα-  
τικῶς ἐπλήρωσε τὰ ὅποια καὶ ἰδιοποιήθη.

Ἐμπορὸς τις ἡ μεσίτης ἐν Μασσαλίᾳ Sens ὀνομαζόμε-  
νος ὤφειλεν εἰς τὴν ἐταιρίαν φράγκα 2,286, ὡς δηλοῦται ἐκ  
τῆς δοσοληψίας του τῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐταιρίας σημειω-  
μένης. Τὸ δάνειον τοῦτο εἰσέπραξεν ὁ κύριος Κωνσταντίνος  
Βαρσαμῆς καὶ το ἰδιοποιήθη διὰ νὰ ἰσοσταθμισῇ δὲ τὴν δο-

σοληψίαν ταύτην, ἐχρέωσε τὴν δοσοληψίαν τῶν ἐξόδων ἀναι-  
τιολογήτως, καὶ ἐπίστωσε τὸν ὀφειλῆταιν Sens.

Ἐκ τῶν βιβλίων τῆς ἐταιρίας ἐξάγεται ὅτι ὁ κύριος Κων-  
σταντίνος Βαρσαμῆς εἶχεν ἀγοράσει 600 μιλιάρδας ἐλαίου  
τὰς ὁποίας ἐπομένως ἐπώλησεν. Ἐνῶ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀ-  
γορὰν τοῦ ἐλαίου τούτου αἱ μιλιάρδαι ἦσαν 600, εἰς τὴν  
δοσοληψίαν τῆς πώλησεως φαίνονται μόνον 570, ἔλλειψαν  
δηλ. ὅπως διόλου ἀναιτιολογήτως μιλιάρδαι 30 αἵτινες πρὸς  
φρ. 50 1/4 φέρουν φράγ. 1507.50. ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων  
φράγ. 638.90. τὰ ὅποια ἐπέρασεν ἐπομένως ὅτι ἔλαβεν,  
ἰδιοποιήθη φράγ. 868, 60.

Ἐπρόβλεψεν ὁ κύριος Βαρσαμῆς διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐ-  
ταιρίας ποσότητά τινα λινοσπόρου, ὅστις κατ' ἐθῆμον τῆς  
Μασσαλίας πωλεῖται διὰ γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐ-  
πειδὴ δὲν παραλαμβάνεται ὁ σπόρος οὗτος ἐν καιρῷ τῆς ἀγο-  
ρασίας του μήτε παραδίδεται ἐν καιρῷ τῆς πώλησεώς του,  
δὲν δύναται νὰ προκύψῃ οὐδεμία ἔλλειψις. Καὶ ὅμως ἐκ τῆς  
πώλησεως τοῦ λινοσπόρου τούτου ἔλλειψαν χιλιογράμματα 571,  
ἅτινα πρὸς φρ. 32 τὰ ἑκατὸν χιλιογράμματα φέρουν φράγ.  
182.72.

Πρόβλεψεν ὁ κύριος Βαρσαμῆς ποσότητά τινα σηταμίων  
πωλουμένων καὶ τούτων διὰ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκ-  
διδόμενων, καὶ ὑποπτευθεὶς ἐπομένως, ὡς λέγει, τὸ ἀξιοχρεῶν  
τοῦ πωλητοῦ, ἠναγκάσθη νὰ ἐξασφάλισθῃ περὶ τούτου καὶ νὰ  
βαρύνῃ τὴν ἐταιρίαν με φράγ. 613, πληρωθέντα δὴθεν ὡς  
ἀσφάλιστρα, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ με ποῖον ἔκαμε τὸ τῆς ἐξα-  
σφαλίσεως ταύτης συμβόλαιον, καὶ πρὸς τίνα ἐπλήρωσε τ'  
ἀσφάλιστρα ταῦτα. Ἐφῆρυν ἄρα εὐφυῶς τὸ μέτρον τοῦτο  
διὰ νὰ ἰδιοποιηθῇ φρ. 613 μετὰ τῆς ἐταιρίας.

Ἐν τῇ σελίδι 53 τοῦ βιβλίου ἡμερολογίου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ  
διευθυνομένου καταστήματος ἐπίστωσε τὴν δοσοληψίαν τοῦ  
ταμείου μετὰ τρία κοινῶν, διὰ τόκους δὴθεν χρημάτων παρ'  
αὐτοῦ πληρωθέντας, τὸ μὲν ἐκ φρ. 2,090.90, τὸ δὲ ἐκ φρ.  
252.40, τὸ δὲ ἐκ φρ. 240.85, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ πρὸς τίνα ἢ  
τίνας ἐπληρώθησαν οἱ τόκοι οὗτοι. Ἐκ τῆς ἀνηρτημένης ἄρα  
καὶ ἀναιτιολογήτου σημειώσεως ταύτης ἀριθμῶς ἐξάγεται,  
ὅτι ἐν κακῇ πίστει ἰδιοποιήθη καὶ τὰ ποσὰ ταῦτα.

Βαρύνει τὴν ἐταιρίαν με φράγ. 1332.85, διὰ τελωνειακὰ  
τέλη ἐπὶ καρέδων. Ἐπρόβλεψε τινάτι καρέδες ἐκ τοῦ  
Entrepot τῆς Μασσαλίας, ἥτοι ἐκ τῆς διαμετονομίσεως,  
τοὺς ὁποίους ἐπεμψεν εἰς Σμύρνην διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Entre-  
pot ὅμως ἀγοραζομένους καρέδες καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν  
πεμπομένους οὐδὲν τελωνειακὸν τέλος πληρώνεται. Ἰδιο-  
ποιήθη ἄρα ἐν κακῇ πίστει καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν φράγκων  
1332.85.

Βαρύνει τὴν δοσοληψίαν τῶν ἐξόδων με φρ. 240, ὡς πλη-  
ρωθέντα δὴθεν πρὸς τὸν ἐκείσε δικηγόρον Morandi, ἐνῶ κατὰ  
τὸν ἀνὰ χεῖράς μου λογαριασμὸν τοῦ δικηγόρου τούτου 200  
φρ. μόνον ἔλαβεν οὗτος παρὰ τοῦ κυρίου Βαρσαμῆ. Κατε-  
δέχθη ἄρα νὰ ἰδιοποιηθῇ καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης  
φράγ. 40.

Βαρύνει ὡσαύτως τὴν ἐταιρίαν με φράγ. 540, ὡς πληρω-  
θέντα δὴθεν τῷ ἰδίῳ δικηγόρῳ Morandi, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ  
οὐδένα λόγον, οὐδὲ διὰ ποῖαν δίκην ἐπληρώθη τὸ ποσὸν τοῦτο  
πρὸς τὸν μνησθέντα δικηγόρον, καὶ χωρὶς νὰ παρουσιάσῃ οὐ  
δεμίαν ἀπόδειξιν ἐκ μέρους αὐτοῦ τοῦ δικηγόρου, ἐνῶ διὰ τὰ  
200 φρ. περὶ ὧν προηγουμένως εἴρηται ἔλαβε λαγαριασμὸν  
παρ' αὐτοῦ. Ἰδιοποιήθη ἄρα ἐν κακῇ πίστει καὶ τοῦτο τὸ  
ποσὸν τῶν φράγ. 540.

Ἐπειδὴ δὲ ὅσα χρήματα τὸ ἐν Σμύρνην κατάστημά μας ἐ-  
χρεώσται πρὸς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ ἐκ συναλλαγματικῶν τὰ ὁ-  
ποῖα εἰς θάρος του ἐξεδίδεν, ἢ ἐκ πραγματεῶν αἱ ὁποῖαι  
ἐπέμποντο ἐκ Μασσαλίας εἰς τὴν Σμύρνην, ἐπλήρωνε τὸ ἐν  
Σμύρνην κατάστημα πρὸς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ ἐτήσιον τόκον πρὸς  
6 τὰ 0/0, δι' ὅλα δὲ τὰ ἐμβάσματα τοῦ ἐν Σμύρνην καταστή-  
ματος πρὸς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ, ἅτινα ἐξετόκιζεν ὁ κύριος Βαρ-  
σαμῆς ἐπλήρωνε 3 1/2, 4 μέχρι τῶν 5 0/0 κατὰ τὰς ἐπο-  
χὰς, ἔπρεπεν ἡ τοῦ τόκου δοσοληψία τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ  
καταστήματος νὰ ἐπιφέρει κέρδος ὡς πραγματικῶς ἐπέφερε  
τοιοῦτον κατὰ τὰ ἰσχύοντα τῶν δύο πρώτων ἐτῶν. Ἀλλὰ  
ἐν τῇ ἰσχύῳ τοῦ τελευταίου ἔτους προέκυψεν ἀντὶ κέρδους  
ζημία ἐκ φρ. 2409.54, ζημία ἀνυπαρκτος, εἰς τὴν ὁποίαν  
προστιθεμένου καὶ τοῦ πραγματικῶς προκύψαντος καὶ σφε-  
τερισθέντος κέρδους ἐκ φρ. 2590.46, συμποσοῦται ποσὸν  
ἐκ φρ. 5000, ἅτινα ἐν κακῇ πίστει ἰδιοποιήθη ὁ κύριος Βαρ-  
σαμῆς.

Ὁ κύριος Βαρσαμῆς ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Μασσαλίας ἐ-

πώλησε μέρος τῶν ἐπίπλων τοῦ ἐκεῖ καταστήματος, καὶ ἔλαβε  
φρ. 350 τὰ ὁποῖα ὡσαύτως ἰδιοποιήθη ἐν κακῇ πίστει.

Οἱ ἐν Μασσαλίᾳ κύριοι Σπάρταλης καὶ Λασκαρίδης εἶχον  
νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Βαρσαμῆ ἀπομ-  
κῶς φρ. 90, ἅτινα καίτοι ἀποτελοῦντα ἰδιαιτέρον χρέος τοῦ  
κυρίου Βαρσαμῆ, ἐπεράσθησαν εἰς θάρος τῆς ἐταιρίας μας.

Ἐκ δὲ τῶν διαφορῶν σημαντικῶν ἀγοραπωλησιῶν ἐλαίων  
τὰς ὁποίας ἔκαμε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διευθύνσεώς του  
εἰς τὸ ἐν Μασσαλίᾳ κατάστημά μας, καὶ ἐκ τῶν διαφορῶν  
φορτίων ἐκ τούτου τοῦ εἵδους τὰ ὁποῖα παρέλαβε καὶ ἐπώλη-  
σεν, ἐσφετερίσθη εἰς διαφόρους ἐποχὰς τὸ σημαντικὸν ποσὸν  
φράγκα 77,047.65 ὡς ἐπιρυλάττομαι ν' ἀποδείξω διὰ τῶν  
βιβλίων τοῦ καταστήματός του, διὰ τῆς ἀλληλογραφίας του,  
διὰ τῶν λογαριασμῶν τῶν μεσιτῶν καὶ διὰ παντὸς ἄλλου νο-  
μίμου μέτρου.

Αὗται εἶναι αἱ καταχρήσεις τοῦ κυρίου Κ. Π. Βαρσαμῆ  
τὰς ὁποίας ἠδυνήθην ν' ἀνακαλύψῃ μέχρι τοῦδε, ὡς ἐκ τῶν ὁ-  
ποιῶν τὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἐν καλῇ τῇ πίστει καὶ ἐπὶ τῇ  
βάσει τῆς εἰλικρινείας καὶ τῆς ἀληθείας ἠγόρασα ζημιοῦνται  
ἀδίκως φρ. 98,958.97.

Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τε τοὺς πολιτικούς καὶ ἐμπορικούς  
νόμους ὁ πωλητὴς πράγματος τινος ἐγγυᾶται πρὸς τὸν ἀγο-  
ραστὴν καὶ εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς αὐτὸν δι' ὅλα τὰ κεκρυμμέ-  
να ἐλαττώματα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ  
οὗτος ὅταν γίνεται τὸ τῆς ἀγοραπωλησεως συνάλλαγμα, καὶ  
τὰ ὁποῖα ἐπομένως ἀνακαλύπτει, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περι-  
πτώσιν.

Ἐπειδὴ ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ Κωνσταντίνος Π. Βαρσαμῆς ὁ ἐ-  
νεργήσας ὅλας ταύτας τὰς καταχρήσεις εἶναι ὑπόχρεως πρὸς  
ἀποζημιώσιν μου διὰ τὸ ὅλον τῶν ἐξ αὐτῶν προκυψασῶν μοι  
ζημιῶν, εἶναι συνυπόχρεοι καὶ οἱ πωλητάντες πρὸς με τὰ συμ-  
φέροντα ταῦτα, ἐνεκα τῶν κεκρυμμένων ἐλαττωμάτων τῶν εἰς  
ταῦτα μετὰ τὴν πώλησιν ἀνακαλυφθέντων.

Ἐπειδὴ μολονότι ὁ κύριος Παναγιώτης Βαρσαμῆς κατα-  
θέσας εἰς τὴν ἐταιρίαν μας τὰ τρία πέμπτα τοῦ χρηματικοῦ  
κεφαλαίου ἤτοι γρόσια 900000 ἐδήλωσεν ὅτι καταθέτει ταῦ-  
τα δι' ἐσπέρην καὶ διὰ τοὺς ὑπερουσίου υἱοῦς τοῦ Κωνσταντί-  
νον καὶ Ἀντωνίου, μολοντούτο ἡ κυριότης τούτων τῶν γροσ.  
900000 ἀνῆκε πάντοτε εἰς αὐτὸν, διότι ἦσαν ἰδικὰ του καὶ  
διότι κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον εἰς τὸν πατέρα ἀνήλουν τὰ τε  
χρηματικὰ κεφάλαια τὰ ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοὺς ὑπερουσίου υἱ-  
οὺς του καταθετόμενα ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίας, καὶ τὰ ἐκ τῶν  
κεφαλαίων τούτων προκύπτοντα κέρδη.

Ἐπειδὴ, διὰ τοὺς προεκτεθέντας λόγους, εἰς τὸν πατέρα κύ-  
ριον Π. Βαρσαμῆ ἀνηκόντων τῶν τριῶν πέμπτων ἐκ τῶν συμ-  
φερόντων τῆς ἐταιρίας μας πᾶν εἰς ἐμὲ πωληθέντων, καθίστα-  
ται οὗτος ὑπόχρεως πρὸς με κατὰ νόμον διὰ τὰ τρία πέμ-  
πτα τῶν ζημιῶν μου τῶν προελθουσῶν ἐκ τῶν εἰς τὰ συμφέ-  
τα ταῦτα ὑποκεκρυμμένων ἐλαττωμάτων.

Ἐπειδὴ ἐκτός τῶν προμνησθεισῶν καταχρήσεων τοῦ κυρίου  
Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ, αἵτινες ἔφερον τὰς προεκτεθείσας  
ζημίας ἡ ἐταιρία οὐχ ἦτο ἐζημιώθη καὶ ὀλιγῶς καὶ ἡθι-  
κῶς ἐκ τῆς ὀλιγωρίας καὶ τῆς κακῆς πίστεως τοῦ κυρίου  
Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ, ἐνισχοληθέντος παρανόμως εἰς  
ἰδιαιτέρας σημαντικὰς ἐπιχειρήσεις δι' ἰδιαιτέρον του λογαρια-  
σμὸν, ὡς θέλω ἀποδείξει, καὶ ὅχι μόνον παραμελήσαντος οὐ-  
τω τὰ ἐταιρικά συμφέροντα ἀλλὰ καὶ καταδολιευθέντος ταῦτα.

Ἐπειδὴ εὐλόγως θεωρουμένων καὶ τῶν ζημιῶν τούτων  
ὡς προκυψασῶν ἐξ ἐλαττωμάτων κεκρυμμένων, εἶναι ὑπεύθυ-  
νις πρὸς με διὰ μὲν τὸ ὅλον ὁ κύριος Κωνσταντίνος Π. Βαρ-  
σαμῆς, διὰ δὲ τὰ τρία πέμπτα ἀλληλεγγύως ὁ συνεναγόμενος  
πατήρ του κύριος Παναγιώτης Βαρσαμῆς.

Ἐπειδὴ ὀφείλων πρὸς τὸν κύριον Παναγιώτην Βαρσαμῆ γρό-  
σια 250000 ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος τῶν γροσίων 674000  
τὸ ὁποῖον ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσω διὰ τὴν πολλὰς ἀνα-  
φερθεῖσαν ἀγορασίαν τῶν τῆς ἐταιρίας μας συμφερόντων, ἐ-  
ζήτησα καὶ ἔλαβον τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Σύ-  
ρῳ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ νὰ κατὰσχῶ συντηρη-  
τικῶς εἰς χεῖρας μου τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν γροσίων 250000  
ἔως με δραχ. 62,500 πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατ' αὐτοῦ  
τοῦ κυρίου Παναγιώτου Βαρσαμῆ ἀπαιτησῶν μου, ἐνῆργη-  
σα δὲ τὴν συντηρητικὴν ταύτην κατὰσχῆσιν τὴν 13 τοῦ ἐνε-  
στῶτος μηνὸς διὰ τοῦ κλητῆρος κυρίου Ἰωάννου Πλατυδου,  
ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων ἔγγράφων.

Διὰ ταῦτα καὶ με ἐπιρυλάξιν παντός δικαιώματός μου  
κατὰ τῶν κυρίων Κωνσταντίνου καὶ Παναγιώτου Βαρσαμῆ,  
διὰ νὰ κινήσω κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν πᾶσαν ἄλλην ἀγωγὴν



μου, εάν και όποτεν ήθελα ανακλώψει νέας καταχρήσεις του κυρίου Κωνσταντίνου Η. Βαρσαμή κατά των παρ' έμου άγορασθέντων συμπερόντων της εταιρίας μας, αποτελούσας κατά το σύστημά μου κεκρυμμένα έλαττώματα, κοινοποιών προς άμφοτέρους αυτούς διά των έπισυνημένων έγγραφων την παρ' έμου ένεργηθείσαν εις χείρας μου συντηρητικήν κατάσχεσιν των γροσίων 250000 ήτοι δραχ. 62,500, προσκαλώ αυτούς να έμφανισθώσιν ενώπιον του άκρατηρίου του έμπορικύ τμήματος των εν Σύρφ Πρωτοδικών την διά του πινακίου προσδιορισθησάντων ημερών μετά παρέλευσιν της νομίμου προθεσμίας διά να γίνη συζήτησις καθόσον εξαιτούμαι.

Α. Να καταδικασθώσιν άλληλεγγύως να με άποζημιώσωσι με φράγκα 59,375. 37 ήτοι δραχμής 67,094. 16 προς δρ. 113 το φράγκον κατά το άγοραϊόν συνάλλαγμα διά τα τρία πέμπτα των εκ φράγκων 98,958. 97 προσκετεισών ζημιών μου. Μόνος δέ ο κύριος Κωνσταντίνος Η. Βαρσαμή να καταδικασθή εις άποζημιώσιν μου διά τα υπόλοιπα δύο πέμπτα της ποσότητος ταύτης των φράγ. 98,958. 97 με φράγ. 39,583. 58 άξιζοντα δραχ. 44,729. 44 μετά του επ' αυτών έμπορικύ τόκου προς έν τα έκκατόν τόν μήνα άρχομένου από της νομίμου άποδόσεως της παρούσης άγωγής μέχρι τελείας άποτίσεως.

Β. Να καταδικασθώσιν ώσαύτως άλληλεγγύως άμφοτέροι να με άποζημιώσωσι διά τα τρία πέμπτα πάσης ζημίας προκύψαν μοι εκ της άμελείας, όλιγορίας, καταδολεύσεως και κακής πίστεως του κυρίου Κωνσταντίνου Η Βαρσαμή, περί την διαχείρισιν των συμπερόντων του εν Μασσαλία κατστήματός μας το όποιον διεύθυνεν, έκκαθαρισθησάντων κατά τα άρθρ. 850 και επόμενα της Πολ. Δικονομίας. Μόνος δέ ο κύριος Κωνσταντίνος Η. Βαρσαμή να καταδικασθή εις άποζημιώσιν μου διά τα υπόλοιπα δύο πέμπτα της αυτής έκκαθαρισθησάντων ζημίας.

Γ. Να καταδικασθώσιν άμφοτέροι άλληλεγγύως εις τα της παρούσης δίκης έξοδά μου.

Δ. Να έπικυρωθί ή συντηρητική κατάσχεσις των γροσ. 250,000 ήτοι δραχ. 62,500 ή εις χείρας μου ένεργηθείσα την 13 του ένεστώτος μηνός διά του κλητή- τήρος Ιωάννου Πλατύδου, ως δηλούται εκ των έπισυνημμένων έγγραφων διά το τέλος του να συμπληρωθώσι ταύτα τα κατασχεθέντα χρήματα με το ύπερ έμου έπιδικασθησόμενον ποσόν.

Ν' άπαγγελθί κατ' άμφοτέρων το μέτρον της προσωπι- κής κρατήσεως.

Παραγγέλλεται ο κλητήρ Ιω. Πλατύδης να επιδώσιν δύο αντίτυπα της παρούσης άγωγής μετά των εν αυτή έπισυνημ- μένων έγγραφων προς τόν Εισαγγελέα του εν Σύρφ δικαστη- ρίου των Πρωτοδικών, το μόν διά ν' άποσταλή κατά το άρθρ. 145 § 6 της Πολ. Δικονομίας, πρό τόν εν Σύμυρνη κατοι- κούντα Κ. Παναγιώτην Βαρσαμήν, το δε κατά το αυτό άρθρ. § 7 της Πολ. Δικονομίας, διά να χρησιμεύσιν διά τόν εις ά- γωστον τόπον διαμένοντα κύριον Κωνσταντίνον Η. Βαρσα- μήν.

Παραγγέλλεται ώσαύτως ο αυτός κλητήρ να δημοσιεύσιν την παρούσαν μετά των εν αυτή έπισυνημμένων έγγραφων διά της ένταύθα εκδομένης εφημερίδος ο Έρμής.

Έν Έρμουπόλει την 15 Νοεμβρίου 1848.

Κ. Ι. Βολανάκης

Έπισυνάπτονται α.) κατασχετήριον έγγραφον Κωνσταν- τίνου Ι. Βολανάκη, κατά του ίδιου, ως τρίτου θεωρουμένου, της 13 Νοεμβρίου 1848. β.) Έκθεσις επιδόσεως του κλη- τήρος Ιωάννου Πλατύδου εκ δραχ. 499 και από 13 Νοεμ- βρίου 1848 άποδεικνύουσα την προς τόν Κωνσταντίνον Ι. Βολανάκην νόμιμον επιδόσιν του προηγουμένου κατασχετη- ρίου έγγραφου.

Κατασχετήριον έγγραφον.  
Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη κατοικούντος ένταύθα  
κατά

Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη κατοικούντος ένταύθα  
ως τρίτου θεωρουμένου.

Δυνάμει της υπ' αριθ. 334/2450 και από την 6 του ένεστώτος μηνός πράξεως του προέδρου του εν Σύρφ δικα- στηρίου των πρωτοδικών, δι' ής μοι έπετράπη να κατάσχω συντηρητικώς εις χείρας μου, ως εις χείρας τρίτου, δραχ. έξήκοντα δύο χιλιάδας πεντακοσίας, άνηκούσας εις τόν Κ. Παναγιώτην Βαρσαμήν, ως υπόλοιπον του τμήματος της παρ' έμου γενομένης άγοράς της περιουσίας της μεταξύ αυτού, του Κ. Παναγιώτου Βαρσαμή και των ύπεξουσών αυτού υιών του Κ. Κωνσταντίνου και Αντωνίου εταιρίας, προς εξασφάλισιν των κατ' αυτό του Κυρίου Παναγιώτου Βαρσαμή απαιτήσεών μου συνισταμένων εις δραχ. 67,072.67 κατάσχω διά του παρόντος έγγραφου συντηρητικώς εις χείρας έμου του ίδιου, ως τρίτου τας προαναφερθείσας δραχ. 62,500, τας άνηκού- σας, ως είρηται, προς τόν κύριον Παναγιώτην Βαρσαμήν, διά να τας κρατώ μεχριστότου το άρμόδιον δικαστήριον άποφα- σίσιν περί του κύρους ταύτης της συντηρητικής κατασχεσεως. Παραγγέλλεται ο κλητήρ Κ. Ιω. Πλατύδης να επιδώσιν το παρόν κατασχετήριον έγγραφον προς έμέ τόν ίδιον, ως τρίτον θεωρουμένον.

Έν Έρμουπόλει την 13 Νοεμβρίου 1848

Κ. Ι. Βολανάκης.

Άρθ. 499.

Κατά συνέπειαν της προς έμέ παραγγελίας του κυρίου Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη κατοίκου ένταύθα, σημερον την δεκάτην τρίτην Νοεμβρίου 1848, ήμέραν Σάββατον, ώραν τρίτην Μ. Μ. εν Έρμουπόλει Σύρου, έπέδωκα εις τόν κύριον Κωνσταντίνον Ι. Βολανάκην κάτοικον ένταύθα, ως τρίτον θεω- ρουμένον, αντίγραφον κατασχετηρίου έγγραφου υπό χρο- νολογίαν 13 Νοεμβρίου ε. ε. δι' ου κατάσχω συντηρητικώς εις χείρας του, ως εις χείρας τρίτου, δραχ. έξήκοντα δύο χι- λιάδας πεντακοσίας άνηκούσας εις τόν κύριον Παναγιώτην Βαρσαμήν, ως υπόλοιπον του τμήματος της παρ' αυτού του κυρίου Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη, γενομένης άγοράς της περιουσίας της μεταξύ αυτού του κυρίου Παναγιώτου Βαρσα- μή και των ύπεξουσών αυτού υιών Κωνσταντίνου και Αν- τωνίου εταιρίας, προς εξασφάλισιν των κατ' αυτού του Κ. Παναγιώτου Βαρσαμή απαιτήσεών του συνισταμένων εις δρ. 67,072 67, κατάσχω δε συντηρητικώς εις χείρας του ίδιου Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη, ως τρίτου τας είρημένας δραχ. 62,500 τας άνηκούσας, ως είρηται, προς τόν Κ. Παναγιώ- την Βαρσαμήν, διά να τας κρατώ μεχριστότου το άρμόδιον δικαστήριον άποφασίσιν περί του κύρους ταύτης της συντη- ρητικής κατασχεσεως γενομένης δυνάμει της υπ' αριθμ. 334/2450 και από δύο του ένεστώτος μηνός πράξεως του προέδρου του εν Σύρφ δικαστηρίου των πρωτοδικών κ. τ. λ.

Διό εις ένδειξιν συνέταξα την παρούσαν έκθεσιν, και ύπο- γράφεται παρ' του κυρίου Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη και παρ' έμου του κλητήρος.

Ο λαβών

Κ. Ι. Βολανάκης.

Ο κλητήρ

Ιωάννης Πλατύδης.

Διά το άκριβες της αντιγραφής

Έν Έρμουπόλει την 13 Νοεμβρίου 1848.

Ο κλητήρ

Ιωάννης Πλατύδης.

Άρθ. 227.

Το έμπορικόν τμήμα των εν Σύρφ Πρωτοδικών Συγκείμενον από τόν Πρωτοδίκην Δημήτριον Νούλλαν,

προεδρεύοντα, άπόντες του Προέδρου Γεωργίου Στεφοπούλου, και τους έμποροδίκας Ηλίαν Κεχαγίην και Ιω. Γ. Καράλην. Συνελθόν εν τή προς διάσκεψιν θωματίω την 11 Νοεμβρίου 1848, παρόντος και του γραμματέως Δημητρίου Σχινά, δια ν' άποφανθί επί της εξής ύποθέσεως.

Ο επί της πτωχεύσεως του Άργυρίου Ταρποχιτζή είση- γητής δικαστής διά της από 4 96ρίου ε. ε. προς το δικαστη- ριον τουτο άναφοράς του, ύποβάλλων την από 28 86ρίου ε. ε. προς αυτόν έγχειρισθείσαν εκ μέρους των πρωτορινών συνδι- κων της αυτής πτωχεύσεως έκθεσιν, έμφανίζουσιν τάδόνδματα των μη έμφανισθέντων δανειστών διά την εξέτασιν των δα- νείων των έντός των παρ' του νόμου όριζομένων προθεσμιών, και την επί της εκθέσεως ταύτης πράξιν εξαιτείται να ένερ- γηθώσι τα περαιτέρω.

Σκεφθέν κατά τόν νόμον.

Έπειδή κατά το άρθ. 511 του έμπορικύ νόμου το έμ- ποροδικέον επί τη άναφορά του είσηγητού δίδει δι' άποφάσεως νέαν περί εξετάσεως των δανείων προθεσμίαν, ή δε προθεσμία αύτη προσδιορίζεται ως εκ της άποστάσεως της διαμονής του ύπερήμερου δανειστου.

Έπειδή εκ των εν τη εκθέσει αναφερομένων δανειστών, άλλοι μόν διαμένουσιν εν τη ήμεροαπή, άλλοι δε εν τη άλ- λοδαπή, επομένως πρέπει να δοθί ή από τόν νόμον όριζομένη άνάλογος προθεσμία.

Έπειδή ή κοινοποίησις της άποφάσεως ταύτης προς τους μη έμφανισθέντας δανειστάς γίνεται κατά το άρθ. 969 της Πολ. Δικονομίας, άντιστοιχούν με το άρθ. 633 της Γαλ. Πολ. Δικονομίας, ήτοι δι' ενός δημόσιου φύλλου.

Διά τους λόγους τούτους και δυνάμει των προαναφερθέντων άρθρων.

Χορηγεί εις τους μη έμφανισθέντας δανειστάς του πτω- χεύσαντος Άργ. Α. Ταρποχιτζή, ήτοι τους Κωνσταντίνον Κου- στουροστίν, Η Φωκάν, άδελφους Βίνκλερ, Βάϊλον Φρέρες, άσφαλιστικήν εταιρίαν, το Έλλ. άσφαλιστικόν κατάντημα, Κωνσταντίνον Βαχώμην, άσφαλιστικήν εταιρίαν οι φίλοι άσφαλισται, Κυριακόν Βασιλειάδην, Α. Βασιλείου και συντρο- φία, Ιω. Ι. Αλάνδεμαν, άσφαλιστικήν εταιρίαν ο Τρίτων, το Τελωνεϊόν Σύρου, Δημήτριον Καγκάδην, Φεδερίκον Διεγάρδ, Παντελήν Όρφανόν, Α. Στέϊνταλ και Ε Καλλέ, Φ. Α. Βίλ- φιν, υϊόν του Ιωάννου, άσφαλιστικήν εταιρίαν ή Έλλάς, Σοσιετα Καρτάρια, Ι. Δαναστάσην, Φλερστέιμεν και Συντρο- φίαν, κληρονόμους Άρβαλιότογλου, Μαυρίκον Ιαμεκ. Άμβρ. Ρ' Ε' Ατσκάυ και συντροφία, άσφαλιστικήν εταιρίαν ή Ένω- σις, Α. Πέιλ και συντροφία, Αίντερ και Κάρτερ, Ι. Βού- λερ, Α. Ι. Μαλανόττην, Κωνσταντίνον Γεραλόπουλον, Κίσιγγ και Μόλιναν, Ιωάννην Γαμπερούτσην και υϊοί, Α. Ναστηνίγγ, Θεόδωρον Πάππαν, Ιω. Μ. Άπαλύραν, Ν. Ζ. Ψιακήν, Θεό- δωρον Πούρπουραν και Μ. Φ. Σαλθάγον, νέαν προθεσμίαν διά την εξέτασιν των δανείων των, εις μόν τους εν τη Έλλάδι διαμένοντας είκοσι ήμερών, εις δε τους εν τη Ευρώπη και Τουρκία τριών μηνών άρχομένων από της δημοσιεύσεως της παρούσης δις εις το φύλλον της ένταύθα εκδομένης εφημε- ρίδος ο Έρμής.

Τα τέλη της σημάσεως είναι εις βάρος της περιουσίας του πτωχεύσαντος.

Άποφασίσθη και εξεδόθη εν Σύρφ την ένδεκάτην Νοεμ- βρίου του χιλιεστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού ογδόου έτους.

Ο Προεδρ. δικαστής

Δ. Νούλλας.

Ο γραμματέως

Δ. Σχινάς.

Διά την αντιγραφην εν Σύρφ την 17 Νοεμβρίου 1848.

Ο γραμματέως

Δ. Σχινάς.



προσέρρηθη ἡ τῆς Γαλλίας μετολόγησις ἐπὶ τῶν θάσεων τὰς ἡμέρας ἐπεδοκίμασεν ἡ Ἐθνοσυνέλευσις. Ἀνεφύησαν δὲ τινὲς δυσκολίαι ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τόπου ὅπου ἐμελλον ἐξελκεσθῆναι αἱ διαπραγματεύσεις, ἀλλὰ τὰ ἐν Βιέννῃ συμβάντα ἐμπόδισαν τὰς διαπραγματεύσεις ταύτας, αἵτινες μολοντοῦτο θέλουν ἐπαναληφθῆναι ἐπὶ τῶν θάσεων τῶν ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως θετισῶν. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται σχεδὸν Εὐρωπαϊκὴ ἀναμόρφωσις, τὰ εἰρηνικὰ μέσα εἶναι τ' ἀρκετώτερα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μένου. Αἱ διαπραγματεύσεις λοιπὸν μετὰ τῆς Αὐστρίας θέλουν ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἰταλίας. Ἐφημερίαις τῆς Ἀγγλίας τῆς 6 Νοεμβρίου ἀναφέρεται ὅτι ἡ πάλῃ ὑπὲρ τῆς προεδρίας θέλει γίνεαι μετὰ τοῦ Λουδοβίκου Ναπολέοντος καὶ τοῦ Καβαίνικ· ὅτι ὑπὲρ τοῦ πρώτου ὑπάρχουν πλείοτερα ἐπιτυχίας ἐλπίδες· ὅτι, ὡς λέγεται, ὁ κύριος Θιέρς ὅστις θέλει εἶσθαι πρῶτος ὑπουργὸς τοῦ Ναπολέοντος ἔχει ἤδη ἐτοιμον τὸν κατ'ὶλογον τοῦ ὑπουργείου, καὶ τὸ μὲν ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν θέλει λάβει αὐτὸς, τὸ δὲ τῶν ἐσωτερικῶν θέλει δοθῆναι εἰς τὸν κύριον Ὀδύλλων Βαρὸν, τὸ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸν κύριον Βίκτωρα Οὐγὼν, τὸ τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὸν στρατηγὸν κύριον Οὐδινῶτον, τὸ τῶν ναυτικῶν εἰς τὸν κύριον Δουπερτίον Θουάρ, τὸ τῆς ἀγορονομίας εἰς τὸν κύριον Ζουλλὸν, τὸ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν κύριον Βιδιόν, τὸ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸν κύριον Λέοντα Ζάσχερ, τὸ τῶν δημοσίων ἔργων εἰς τὸν κύριον Ρεμουζάτον. Ὅτι διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων εἶναι προσδιορισμένος ὁ κύριος Γισαρδίνος, τῆς ἀστυνομίας ὁ κύριος Λέων Μαλεβίλλος, καὶ διοικητὴς τῆς Σένης ὁ κύριος Αλαστέριος. Ὅτι πρὸς τὸν καθίσταται, ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ἀνδράς εἶναι μετορμέναι αἱ ἡμέραι τῆς δημοκρατίας, διότι οἱ οὗτοι εἰσὶν ὁπαδοὶ τῆς μοναρχικῆς ἀρχῆς, καὶ πρὸ πάντων φίλοι τῆς δυναστείας τοῦ Ὁρλεάν. Ὅτι ἐὰν ᾖται προσωρισμένον νὰ σχηματισθῇ κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοιοῦτον ὑπουργεῖον ἐν τῇ Γαλλίᾳ, δὲν θέλει εἶσθαι περὶ τὸν ν' ἀναγορευθῇ πρὸ τοῦ ἐλευσομένου Ἰουίου βασιλεὺς τῶν Γάλλων ὁ κόμης τῶν Παρισίων· ὅτι δὲ τὸ τῆς προεδρίας ζήτημα εἶναι ζήτημα μετὰ τῶν δημοκρατικῶν καὶ μοναρχικῶν ἀρχῶν.

Μόνῃ ἡ Ἀνατολὴ ἡσυχάζει πρὸς τὸ παρὸν, ἀλλὰ διάφορα αὐτοῖσι συμβαίνοντα καὶ ἡ ἀποδύσις τοῦ Ἰβραήμ Πασσᾶ ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπνέουν μεγάλους φόβους τρομερῶς καὶ αὐτόθι ἐκρήξεως. Πολλοὶ φρονοῦν ὅτι ὁσονοῦπω ἡ μὲν Αἰγύπτος γίνεται κατάκτησις τῶν Ἀγγλῶν, ἡ δὲ Κωνσταντινούπολις τῶν Ῥώσων· διότι ἡ ἐποχὴ θεωρεῖται ὡς ἀρμόδια πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν κατακτητικῶν σκοπῶν ἀμφοτέρων, τούτων τῶν δυνάμεων.

### Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰ Πρωϊνὰ χρονικὰ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ Βασιλισσα μετὰ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου ἀφίχθησαν εἰς τὸ Κλερμόντ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, τῆς κομήσεως τοῦ Neuilly, τῆς Βασιλίσσης τοῦ Βελγίου καὶ τῆς λοιπῆς οἰκογενείας τοῦ πρώην βασιλέως εὐρισκομένης εἰς τὴν βασιλικὴν ταύτην κατοικίαν. Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν οἰκογένειαν ταύτην εἶναι ὁ δούξ μετὰ τῆς δουκίσσης τοῦ Νεμούρ, ὁ δούξ τοῦ Ὁμάλ, μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ πρίγκιψ Ζοαμβίλ μετὰ τῆς πρίγκιπέσσης καὶ τῶν τέκνων των. Ἡ ἐπίσκεψις τῆς βασιλίσσης καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου ἐγένετο ἄνευ ἐθιμοταξίας. Μόναί αἱ κυραὶ τῆς τιμῆς τῆς βασιλίσσης καὶ οἱ ὑπάσπισται τῆς ὑπηρεσίας συνώδευον τὴν Α. Μ. ὁπόταν ἡ Βασιλικὴ ἄμαξα ἐστάθη ἐνώπιον τοῦ Κλερμόντ — Χούς, ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος, ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ, ἡ Βασίλισσα τοῦ Βελγίου καὶ τὰ μέλη τῆς πρώην Βασιλικῆς οἰκογενείας ἐσπευσαν νὰ ἔλθωσιν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου, οἵτινες διέμειναν πλησίον τῆς οἰκογενείας τοῦ Ὁρλεάν τρεῖς περίπου ὥρας ἔνθα καὶ ἐπροεβύθησαν.

Κατ' αὐτὰς τὰ μέλη τῆς ἀρχαίας βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Γαλλίας διαμένοντα εἰς Κλερμόντ ὀλίγον ἐλείψε νὰ γίνωσι ὅμα συμβάντος ὅπερ παρουσίστε τὰ πλέον τρομακτικὰ συμπτώματα.

Ἐκαστον αὐτῶν προσεβλήθη αἰφνιδίως ἀπὸ σφοδρᾶς ἀληθινῆς ἐχούσας ὅλους τοὺς χαρακτῆρας τῆς δηλητηριάσεως. Ἡ φήμη τοῦ συμβάντος τούτου παραχρῆμα διαδοθεῖσα ἐπιστεύθη· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δούξ τοῦ Νεμούρ ἔπαι μόνον ἐν ποτήριον ὕδατος, ἐσπευσαν νὰ ἀναλύσουν τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο, καὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι πραγματικῶς περιεῖχεν ἀρκετὴν ποσότητα ξέως δηλητηρίου. Ἐνταῦτ' ὁ δὲ ἀνεκάλυψαν ὅτι τὸ δηλητήριον τοῦτο παρήχθη ἀπὸ τὸν χαλκὸν τῶν σωλήνων καὶ τῶν δεξαμενῶν, δι' ὧν διωχετεύετο τὸ ὕδωρ εἰς τὸ φρούριον Κλερμόντ.

Χάρις ὅμως εἰς τὰς συνετάς φροντίδας τοῦ βασιλικοῦ ἱατροῦ Κλάρκ, αἱ πρόοδοι τοῦ δεινοῦ ταχέως οὐδετερώθησαν, καὶ ταύτην τὴν στιγμήν ἡ ὑγεία τῆς πρώην βασιλικῆς οἰκογενείας δὲν παρέχει πλέον οὐδεμίαν ἀνησυχίαν.

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Νέοι διορισμοὶ ἔγιναν ἐσχάτως εἰς τὸ δικαστήριόν μας. Καὶ πρόεδρος μὲν αὐτοῦ διορίσθη ὁ κύριος Ι. Μητινέζης ἀντισαγγελεύς δὲ ὁ κύριος Γ. Βαλτινός.

Ἐπαινοῦμεν τὴν Σ. Κυβερνητὴν μας διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀμφοτέρων τούτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐχόντων ὅλα ἐν γένει τὰ προσόντα διὰ νὰ διαπρέψωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ὡς εἶναι ἤδη συντεθειμένον τὸ δικαστήριόν μας ἀπὸ ἀνδρῶν ἀνήκοντας ὡσεπιτοπλεῖστον εἰς τὴν νέαν γενεάν, ἀκεραίου χαρακτῆρος, νομομαθεῖς καὶ ἔχοντας τὴν ἀνέκουςαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πείραν, ἐὰν εἰσέτι γίνη εἰς αὐτὸ μικρά τις ὡς πρὸς τὸ προσωπικὸν μεταρρυθμίσις, ἐλπίζομεν νὰ ἐξαλειφθῇ ὅλως διόλου ἡ ἀπαιτία ἰδέα, περὶ ἧς γίνεται λόγος εἰς τὸ προλαβόν καὶ τὸ παρὸν φύλλον μας, καὶ νὰ ἐκλείψῃ τὸ σκάνδαλον. Τοῦτο δὲ ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἰδιωτικῆς διαγωγῆς τῶν κυρίων δικαστῶν μας ὡς πρὸς τὰς κοινωνικὰς σχέσεις των, διότι σκανδαλώδεις πολλάκις σχέσεις καὶ τοὶ ἀθῶαι ἐμπνέουν ὑπονοίας δικίας, πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ὁποίων ἡ διάξευσις ἀποβαίνει δυσάρεστον μὲν ἐνίοτε, ἀλλ' ἀναγκασιότατον καὶ συνετάτατον μέσον.

— Διορίσθη ἐσχάτως λιμενάρχης ἐνταῦθα ὁ καλὸς συμπολίτης μας κύριος Γεώργιος Μιτάρας.

Καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐπαινοῦμεν τὴν Κυβερνησὶν μας.

— Πρόεδρος τῆς τῶν ἀντιπροσώπων βουλῆς ἐξελέχθη ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος κύριος Χατζήτσος.

— Ἡ βουλὴ δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον τὸν εἰς τὴν ἐναρξιν αὐτῆς ἐκφωνηθέντα.

— Τὸ ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καταπλεύσαν σήμερον ἐνταῦθα Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἐταιρίας τοῦ Ροστάν δὲν ἔφερεν ἐκεῖθεν οὐδεμίαν ἀξίαν λόγου ἀγγελίαν.

— Δι' ἐλλείψιν εὐκαιρίων ἐκ Πειραιῶς στερούμεθα τὴν τῆς Εὐρώπης ἀλληλογραφίαν, ἥτις πρέπει νὰ ἔφθασεν ἐκεῖ διὰ τοῦ τακτικοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοπλόου. Στερούμεθα ὡσαύτως καὶ νεωτέρων ἐκ τῆς πρωτευούσης μας εἰδήσεων.

## ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κύριος Οὐίλκεντὼν πράκτωρ τῶν Ἀγγλικῶν ασφαλιστικῶν ἐταιριῶν τοῦ Λεῦδ ἐν Σύρῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρωμένων μερῶν, γνωστοποιεῖ ὅτι διορίσθη καὶ πράκτωρ τῆς ασφαλιστικῆς ἐταιρίας ἡ Nadejda (Ἑλπίς) τῆς Πετροπόλεως καὶ τῆς Ὁδησσοῦ.

ἐπεκράτει θαθεῖα σιωπὴ, σιωπὴ φρικτὴ, ἡ σιωπὴ τοῦ θανάτου... Ὁ πλάτης εἶχεν ἐπάρει τὴν ζωὴν τῆς... Εἰς μάτην, δυστυχῆς Ἐθελβίνα, τὸ ἀνῆσυχον ὥτιον σου ζητεῖ ν' ἀκούσῃ ἤχον... Δὲν ὁμιλεῖ πλέον, δὲν ἀναπνέει πλέον... Τὸ ψῆφος τοῦ θανάτου παγώνει καὶ ἀφανίζει τὸ χρῶμα τοῦ χαρακτῆρός της.

«Ὁχι, ἐφώναξεν ἡ Ἐθελβίνα, ὑπάρχει ἀκόμη.» Καὶ ἀφοῦ ἔφυγεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῶν ἑσσι τὴν ἐκράτουν, ἐξρίφη ἐπάνω εἰς τὴν κλινὴν τῆς νεκρᾶς.

«Μῆτέρ μου! μῆτέρ μου! Ἀ! ὁμιλήσόν μοι, κύτταξον τὴν ἀγαπητὴν σου καὶ δυστυχῆ Ἐθελβίνα.» Εἰς μάτην τὴν κράξεις, δυστυχῆς κόρη! ἡ μακαρίτις Οὐρσουλίνα δὲν δύναται πλέον νὰ σε ἀκούσῃ.

## ΚΕΦΑΛ. Θ.

Ἡ Ἐθελβίνα ἐφάρθη ἀναίσθητος εἰς τὸ δωμάτιόν της. Ἡ φρικτὴ προσβολὴ τὴν ὁποίαν τῇ ἐπέφερον ἡ δυστυχία αὐτῆς, ἐνωθεῖσα μὲ τὸν ὁποῖον ἐδοκίμασε τρόπον εἰς τὸ δάσος, ἦναψεν εἰς τὸ αἷμά της δὲν πυρετὸν ὅστις τὴν ἐξρίψεν εἰς τρομερὰν παραφροσύνην, καὶ ἔμεινεν ἐβδομάδας τινὰς εἰς τὴν ἀνῆσυχον ταύτην κατάστασιν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐφάρθη τὸ σῶμα τῆς Οὐρσουλίνης εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ ναΐκου τοῦ Ἀβούρν.

Ἡ νέα Ἐμμα Μοντερεβίλ, περὶ ἧς ὀλίγον ἔως τώρα ὡμιλήσαμεν, ἦτο σχεδὸν δεκαπενταετής, καὶ τότε ἔδειξεν ὅλην τὴν πρὸς τὴν δυστυχὴ φίλην ἀγάπην της. Δὲν ἔφυγε διόλου ἀπὸ τὴν κλινὴν τῆς Ἐθελβίνας, ἀλλ' ἐφρόντιζε περὶ αὐτῆς συνεχῶς ἕνεκα τῆς ζωηροτάτης πρὸς αὐτὴν κλίσεώς της. Τὸ πρῶτον ἀντικείμενον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐθελβίνα παρετήρησεν,

αν μου... Ὅταν ἡ μαρμαρῆν ἀπὸ τὴν λύπην ψυχῆ μου ἀρῇ τὸ ἄψυχον σῶμά μου, τρέξε εἰς τὴν αὐλὴν τῆς βασιλίσσης Φιλίππης... Ἐπειδὴ, ἐνῶ ἤδη πλησιάζω ν' ἀρῇ τὴν γῆν ταύτην, θέλω νὰ ἔχω εἰς τὸν τάφον τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ τέκνα μου εἶναι διαφυλαγμένα ἀπὸ πάντα κίνδυνον... Ἡ σύζυγος τοῦ ἐνδόξου προστάτου σου συγκατένευσε νὰ σὲ ὑπερασπίζηται μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἐδουάρδου... Εἰς τὸ ἐλεφάντινον κιβώτιον θέλεις εὐρεῖν ἐν κλειδάκιον... τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὸ μυστικὸν ὑπόγειον ὅπου εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ οἴκου Φιτσαβούρν... Μόνος ὁ Ῥυπέρτος ἤξευρε τὸν κρύφιον θάλον ὅστις φέρει εἰς τὴν πολῦτιμον ταύτην παρακαταθήκην... Δύνασαι νὰ ἐμπεστευθῇς εἰς τὴν ἀγαθότητά του... καὶ θέλεις τὸν εὐρίσκει πάντοτε καὶ ἀγαπητὸν φίλον καὶ πρόθυμον ὑπηρετήν... Αἱ δυνάμεις μου ἐλαττοῦνται... Ἐχω πολλὰ ἀκόμη νὰ σε εἰπω... Μὴ λησμονήσης τὴν ὑπόσχασίν σου, Ἐθελβίνα... Ἐχε τὴν ἐλπίδα σου εἰς τὸν Θεόν... καὶ μὴ πειράξης τὴν θεῖαν πρόνοιαν με ματαίους κατὰ τῶν αἰώνων τῆς ἀποφάσεως γογγυσμούς... Μάθε μάλλον νὰ ὑποφέρῃς με ἱερὰν ὑπόκλησιν κακὸν ἀναπόφευκτον, καὶ συλλογίσθητι ὅτι ὁ Ἀλφρέδος... »

Σπασμός τις δὲν τὴν ἄρρησε νὰ εἴπῃ περισσότερα. Μόλις ἐπανελάβε τὰς δυνάμεις της, καὶ ἔδοσε τὴν εὐχὴν εἰς τὰ τέκνα της μὲ φωνὴν ἐσβεσμένην καὶ διακεκομμένην. Ἡ ψυχὴ της ἐπέταξεν εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς, ἐνῶ τὸ στόμα της ἐπρόφερε μὲ ἤχον συγκεχυμένον.

«Γοδφρέδε, Γοδφρέδε, σὲ ἀκολουθῶ.»

Ἡ Ἐθελβίνα ἔμεινεν ἀκίνητος, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀναπνεύσῃ, καὶ ἤκουεν ἀκόμη τοὺς τελευταίους λόγους, οἱ ὁποῖοι ἔφυγον ἀπὸ τὸ στόμα τῆς μητρὸς της... Ἀλλ'

«Μοὶ ἀρεῖσαι λοιπὸν τὴν τελευταίαν ταύτην παρηγορίαν, ἐπανελάβε μὲ λύπην ἡ κόμησά... Ἀποθήσκη ἀφίνουσα τὴν θυγατέρα μου δυστυχῆ.»

«Ὡ μῆτερ μου! ἀγαθὴ καὶ ἀγαπητὴ μου μῆτερ! οἱ λόγοι σου εἶναι κτυπήματα ξίφους εἰς τὴν καρδίαν μου. Ὁρκίζομαι νὰ σοὶ ὑπακούσω καθ' ὅλα... Σοὶ ὑπόσχομαι πᾶν ἄλλο... παρεκτός μόνον τὸ νὰ σὲ λησμονήσω.»

«Τέκνον μου, μένω εὐχαριστημένη... Ὑπόσχεταις δοθεῖσα εἰς τοιαύτην σεβασμίαν στιγμήν, εἶμαι βεβαία ὅτι θέλει φυλαχθῇ αὐστηρῶς ἀπὸ τὴν Ἐθελβίναν μου... Σὲ γνωρίζω καλῶς, καὶ δὲν πιστεύω νὰ μὲ λησμονήσης ποτέ. Δὲν σὲ ζητῶ, δὲν δύνασαι νὰ μὲ δώσης. Ἀλλὰ καταπράυνον ὀλίγον τὴν λύπην σου, τέκνον μου, καὶ δός μοι τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς σου... Εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσετε ὅλην τὴν προσοχήν σας εἰς τοὺς λόγους μου... Πλησιάσατε τέκνα μου... Ἡ θρασίς μου ἀδυνατεῖ, ἡ τὸ δωμάτιον εἶναι σκοτεινόν, ἐπειδὴ μόλις δύναμαι νὰ σὰς ἰδῶ... Ἐλθε ἐδῶ, Ἐμμα... Ἐθελβίνα δέξαι ἀπὸ τὰς χεῖρας μου τὸ ἀξιολύπητον τοῦτο παιδίον... Ἀγάπα τὴν ὡς ἀδελφὴν... καὶ ἔσο εἰς τόπον μητρὸς της... (Ταῦτα λέγουσα ἔβαλε τὴν Ἐμμαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς θυγατρὸς της). Καὶ σὺ, Ἐμμα μου, ἐξηκουλόγησε μετὰ μακρὰν παύσιν, νὰ ᾄδῃς ἡ ἀγαπητὴ σύντροφος τῆς ἀδελφῆς σου... Ὡς τὼν θέλετε αὐξήσει ἀμοιβαίως τὴν εὐτυχίαν σας... Ἐθελβίνα, ἀκούσον τώρα τὴν τελευταίαν μου θέλησιν.»

Τότε ἡ κόμησά, συνάξασα ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις, τὴν διέταξε μὲ φωνὴν κυριαρχικὴν νὰ μὴ λάβῃ ποτέ σύζυγον τὸν Λόρδον Σαιντιβαίρ.

«Ἐχω αἰτίας εἰς τοῦτο, ἐπρόσθεσε μὲ ὑπερβολικὴν δυσκολίαν, τὰς ὁποίας δὲν δύναμαι νὰ ἐκβάλω ἀπὸ τὴν καρδίαν μου...»



Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμού.

Με ἀπορίαν μας παρετηρήσαμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 505 φύλλον τῆς ἐν Σμύρῃν ἡμερησίδος ἡ Ἀμάλθεια, διατριβὴν τῆς ἐν Ἀθήνῃ Χριστιανικῆς κοινότητος ἐκθέτουσαν τοὺς μεγαλητέρους ἐπαίνους, ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ Ἐξ. Κουσεῖν Πασσᾶ, ὅτι ἕνεκα τῆς ἀκριβοῦς ἐξασκήσεως τῶν καθεστώτων τῆς Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς νόμων, ὑπάρχει ἡ μεγαλητέρα εἰλικρινὴς ἀγάπη, καὶ ἀδελφικὴ ὁμόνοια, μεταξὺ Ὀθωμανῶν καὶ Χριστιανῶν. Λυπούμεθα ἐγκαρδίως βλέποντες τόσον τολαντευομένην τὴν ἀλήθειαν, καὶ προσοδεύουσαν τὴν ἀναίσχυαν, καὶ ὡς τέκνα πιστὰ τῆς φιλάτης μας πατρίδος, ἐρχόμεθα, Κύριε Συντάκτα, νὰ Σᾶς ἐκθέσωμεν ἐν συντόμῳ τὰ ἐκεῖ διατρέχοντα. Ὁ Πασσᾶς πιθανὸν νὰ ᾔῃαι καὶ καλῆς διαθέσεως, ἀλλ' ἂν καὶ τὸ ἀνάπαλιν, τί ἀπ' αὐτὸν ἐξαρτᾶται; Τὰ πάντα κρίνεται ἀπὸ τοὺς κοτζαμπασίδες (κουτζούκ Πασσᾶς) παρὰ τῶν κατοίκων ὀνομαζομένων) εἰς τῶν ὁποίων τὰς χεῖρας εἶναι ὅλη τῶν πραγμάτων ἡ διοικήσεις, αὐτοὶ ἡρᾶνισαν τὰ δημόσια χρήματα, ἐπινούουν φόρους ἐπὶ φόρων καθημερινῶς, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐξαποστέλλονται εἰς τὸ Βασιλικὸν Ταμεῖον, ὡς ἀπεδείχθη εἰς τὸν μικρὸν καὶ ἐν παρέρῳ λογαριασμῶν τῆς κοινότητος κατὰ τὸ 1836, οἵτινες ὡς ὑποκείμενα ἔμπειρα εἰς τὸ καταχρᾶσθαι συνερίζοντο ἀλλήλοισι ποῖος νὰ φανῇ ἔμπειρότερος εἰς τὴν τέχνην, ὡς οἱ Κύριοι Δημητράκας, καπιτὰν Ἀθανάσης, Μακροθανάσης, Τριζόλης, Σαλονικίδης, ὁ νῦν Νανᾶς, καὶ τόσοι ἄλλοι οἵτινες ἐκ τῶν ἰδρώτων τῶν πτωχῶν ἔκτισαν παλάτια, ἐναυπήγησαν πλοῖα, καὶ κύριοι τόσων ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀπεκατεστάθησαν· αὐτοὶ οἱ ἴδιοι λέγομεν, ἔκτισαν παλάτιον πρὸς κατοικίαν τῶν κατὰ καιροὺς Διοικητῶν ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων, παρχωρήσαντες τὸ κατόπιν δωρεὰν εἰς τὴν Σουλτανικὴν Κυβέρνησιν, ὡς δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεώς των, καὶ τοῦτο διὰ νὰ παρασιωπηθοῦν ὡς φαίνεται αἱ παρ' αὐτῶν καταβροχθεῖσαι 80 χιλ. περίπου γροσίων ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμεῖου· αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κατεχράσθησαν τόσα ἔτη τὰ εἰσοδήματα ἐνὸς δημοσίου κτήματος ὑπὸ τὸ ὄνομα Μητρόπολις, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι αἰτίοι ὅπου καθεὶς στερεῖται τῆς φιλάτης πατρίδος του, μὴ ἀποφασίζον τὴν ἐκεῖ ἀποκατάστασιν του, ζητοῦντες νὰ ἐπιβάλλουν δυναστικῶς τὰς χεῖρας αὐτοῦς τοὺς ὑπάρχοντες ἐξ ἑνὸς τινος δυνάμεως, ἐλεεινογῶν ἕνεκα τούτου μακρόθεν τὴν φιλάτην πατρίδα του, ἀκούων νὰ διοικῆται ὑπὸ μιᾶς ἀγέλης ἀγυρτῶν, εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁποίων ἐμφωλεύουν τὰ αἰσχροτέρα πάθη τῆς κακίας, προδοσίας, φθόνου καὶ πλεονεξίας, ἀπογυμνόνουν καὶ καταταρσανοῦν τοὺς δυστυχεῖς χωρικοὺς, προδίδουν καὶ συκοφαν-

τοῦν ἀθώους πολίτας, καὶ τέλος πάντων αὐτοὶ μόνοι εἶναι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀθήνου, αὐτοὶ οἱ πρόκριτοι καὶ δικασταὶ καὶ διὰ τοῦτο δὲν παραξενεύομεθα ὅτι διακηρύττουν ὅτι εἶναι εὐχαριστήμενοι, ὅτι ζοῦν ἀδελφικῶς κ.λ.π. « Αἰσχυρῶντε ἀνθρώποι ἀσυνείδητοι, προδότες, χαμερπεῖς καὶ πλεονέκται, καὶ σὺ πρωτεύων ὄλων, Τουρκαθανάσης Νανᾶ, κακὸν ἀγγεῖον, αἰσχύνου νὰ καταταρσανῇ καὶ προδίδῃς ἀθώα ἀνρία ἄτινα ζητοῦν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὸν αἰμοδιόβρον λόκον ὑπὸ τὴν σκέπη σου, ἐγκατάλειψε πλέον τὰ μισὰ αὐτὰ πάθη ἄτινα κυριεύουν τὴν ἀχρεῖαν ψυχὴν σου, καὶ ἐκτέλει τὰ καθήκοντά σου μετὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπατουμένην εἰλικρίνειαν καὶ καθαρὰν συνειδήσιν, ἵνα παύσῃ πλέον ἡ κατὰ σοῦ δικαία ἀγανάκτησις τοσούτων ἀθῶων· ἀλλὰ τί λέγομεν; ἀνθρώποι ἀνατραφέντες ὑπὸ τὴν προδοσίαν καὶ πλεονεξίαν, εἶναι ἀδύνατον ἢ τοῦλάχιστον δύσκολον νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ὀρθὴν τῶν καθηκόντων των ἐκτέλεσιν. Ἡ Σεβ. Κυβέρνησις τοῦ Σουλτὰν Ἀβδουλ Μετζίτ πρέπει νὰ λάβῃ πρόνοιαν καὶ νὰ καθαρῇ τὰ πράγματα τοῦ τόπου ἀπὸ τοιαῦτα ζιζάνια, παραδίδουσα τὴν ἀρχὴν εἰς ἀνθρώπους δικαίους καὶ εὐσυνειδήτους, καὶ οὕτως νὰ ἀπολαύσωμεν ἡμέρας ἀνεωτέρας, ὅπου κολακευόμεθα νὰ ἐλπίζωμεν πολλὴ συντόμους, καὶ εἰσακουσθῶσιν πλέον αἱ γοερὰ φωνὰ τοσούτων δεινοπαθόντων δυστυχῶν ἀπὸ τὴν τυραννικωτάτην διοίκησιν τῶν Κοτζαμπασίδων μας.

Γ. Ι. Π καὶ Μ.

## ΑΓΩΓΗ

Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη κατοικοῦντος ἐνταῦθα.

Κατὰ

Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ κατοικοῦ Σμύρνης ἀλλ' εἰς ἄγνωστον μέρος διαμένοντος καὶ κατὰ Παναγιώτου Βαρσαμῆ κατοικοῦ Σμύρνης, ἀμφοτέρων ἀλλοδαπῶν.

Περὶ ἀποζημιώσεως καὶ κύρους συντηρητικῆς κατασχέσεως.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Σμύρῃ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν.

Τὴν 28 Ἰουνίου 1844 συνέστη ἐν Σμύρῃ ἐμπορικὴ ὁμόρρυθμος ἐταιρία μεταξὺ τοῦ ὑποφαινομένου Κωνσταντίνου Ι. Βολανάκη, τοῦ ἀδελφοῦ μου κυρίου Δημητρίου Ι. Βολανάκη, τοῦ κυρίου Παναγιώτου Βαρσαμῆ, καὶ τῶν δύο ὑπεξουσίων αὐτοῦ οἶων Ἀντωνίου καὶ Κωνσταντίνου.

Κατὰ τὸ ἀπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καταστατικὸν συμβόλαιον τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἐνὸς μὲν κατέθετα διὰ κεφάλαιόν μου εἰς αὐτὴν γροσία 300000, ὁ ἀδελφός μου κύριος Δημήτριος Ι. Βολανάκης κατέθεσεν ὡσαύτως διὰ ἰδικόν του κε-

φάλαιον γροσία 300000 καὶ ὁ κύριος Παναγιώτης Βαρσαμῆς δι' ἑαυτὸν καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς προαναφερθέντας υἱοὺς του κατέθεσε γροσία 900000. Ὡστε τὸ ὅλον τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρίας ταύτης ἐσυμμοσούτο εἰς γρο. 1,500000.

Ἡ ἐταιρία αὕτη κατὰ τὸ προαναφερθὲν καταστατικὸν συμβόλαιον αὐτῆς καθίδρυσεν τρία ἐμπορικὰ καταστήματα, τὸ μὲν ἐν Σμύρῃν τὸ ἕκκεντρικόν παρ' ἐμοῦ διευθυνόμενον, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Κωνσταντίνος Ι. Βολανάκης καὶ Συντροφία, τὸ δὲ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου κυρίου Δημητρίου Ι. Βολανάκη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Δ. Ι. Βολανάκης καὶ Συντ., τὸ δὲ ἐν Μασσαλίᾳ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κυρίου Κωνσταντίνου Π. Βαρσαμῆ τοῦ καὶ ἐναγομένου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Π. Βαρσαμῆς υἱοὶ καὶ Συντροφία.

Κατὰ τὸ προαναφερθὲν καταστατικὸν ἡ διάρκεια τῆς ἐταιρίας ταύτης προσδιωρίσθη τριετής, ἐξ δὲ μηνῶν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριετίας ὀφείλομεν οἱ συνεταῖροι νὰ συνενοηθῶμεν περὶ ἐξακολούθησεως ἢ διαλύσεως αὐτῆς. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀφοῦ ἔρρασαν ἡ προθεσμία καθ' ἣν, ὡς ἦτο συμφωνημένον, ὀφείλομεν νὰ συνενοηθῶμεν περὶ διαλύσεως ἢ ἐξακολούθησεως τῆς ἐταιρίας μας ταύτης. Ἐπειδὴ διὰ φοροὶ λόγοι μοὶ ὑπηγόρευον τὸ μέτρον τῆς διαλύσεως τῆς μᾶλλον παρὰ τὸ τῆς ἐξακολούθησεως, ἐπροσχάλεσα τὸν ἐν Μασσαλίᾳ διευθύνοντα τὸ ἐκεῖ κατὰστημά μας Κωνσταντίνον Π. Βαρσαμῆν νὰ μεταβῇ εἰς Σμύρνην ὅπου ἐκατοικεῖ καὶ ὁ ἄλλος συνεταῖρός μας κύριος Π. Βαρσαμῆς διὰ νὰ θεωρήσωμεν τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων μας καὶ νὰ διαλύσωμεν τὴν ἐταιρίαν, καθ' ἣν εἶχον πληρεξουσίτητα καὶ παρὰ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἀδελφοῦ μου, μετὰ τοῦ ὁποίου εἶχον συνενοηθῇ περὶ τοῦ μέτρου τούτου. Συνελθόντων οὖν ἐν Σμύρῃν ἀπάντων τῶν συνεταίρων, ἐκτὸς τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἀδελφοῦ μου τὸν ὁποῖον ἀντεπροσώπευον, καὶ τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Π. Βαρσαμῆ, ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἰσογυγίων τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων μας ἐφαίνετο ὅτι ἡ ἐταιρία μας ὑπέστη ζημίας τινὰς, αἵτινες ἤθελον πολλαπλασιασθῇ, ἐὰν ἡ διάλυσις αὐτῆς ἤθελον ἐκβιασθῇ. Ἐπειδὴ ἐγὼ μὲν ἀπ' ἐνὸς εἶχον συμφέρον νὰ μὴ ἐκβιασθῇ ἡ διάλυσις τῶν ἐκκερμῶν ὑποθέσεων τῆς ἐταιρίας μας, ὁ δὲ κύριος Κωνσταντίνος Π. Βαρσαμῆς, καὶ ἰδίως ὁ πατὴρ αὐτοῦ κύριος Παναγιώτης Βαρσαμῆς ὅστις ἦτον ὁ πραγματικῶς κεφαλαιούχος τῶν γροσίων 900,000 τῶν καταβληθέντων ὡς κεφάλαιον δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς δύο ὑπεξουσίους υἱοὺς του Κωνσταντίνου καὶ Ἀντωνίου, ἐδήλωσαν πρὸς με θέλησιν τοῦ ν' ἀπαλλοτριώσωσι τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον εἶχον εἰς τὴν ἐταιρίαν μας ταύτην καὶ ν' ἀποξενωθῶσιν ὅσον τάχιστα ἀπ' αὐ-

(ἡ συνέχεια εἰς Παράρτημα)

ὅτε ἡ παῦσις τοῦ πυρετοῦ ἐγαλάνησε τὸ λογικόν της, ἦτον ἡ ἀγαπητὴ καὶ προσεκτικὴ Ἑμμα, ἣτις καθημένη πλησίον τῆς κλίνης ἔσφιγγε τὴν χεῖρά της.

« Ἀγαπητὴ καὶ ἀκριβὴ μου Ἑμμα, εἶπεν ἡ Ἐθελβίνα μὲ φωνὴν ἀδύνατον, εἶναι ἄρα γε ἀληθές; ἡ εἶμαι ἀκόμη εἰς ἐκεῖνο τὸ φορικτὸν ὄνειρον...; Ἀ! τὸ θερμὸν τοῦτο καὶ πικρὸν δάκρυον μοὶ θεβαίνει τὴν τρομερὰν ἀλήθειαν. Βλέπω καλῶς, ὅτι ζῶ διὰ νὰ δυστυχῶ... Ἐθελβίνα, ὁδήγησόν με εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός μου... νὰ τὴν ἰδῶ ἀκόμη ἅπαξ, καὶ παραιτοῦμαι πλέον! »

Ἐθελβίνα! ἀγαπητὴ μου Ἐθελβίνα! θέλεις νὰ με κάμῃς ν' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου παραδομένη εἰς τὴν ὀλβίαν σου...; Ἀημονεῖς ὅτι εἶσαι ἡ ἀδελφὴ μου, ἡ μήτηρ μου, τὸ ὑποστήριγμά μου, ὅτι εἶσαι τὸ πᾶν εἰς ἐμέ...; Δὲν ἔχω ἄλλο τι, εἰμὶ μόνον σὲ εἰς τὸν κόσμον... Δὲν εἶναι τρόπος οὗ! νὰ ἴδῃς πλέον τὸ ἀγαπητὸν ἀντικείμενον τῶν ὀλβιῶν μας... Εἶναι ἤδη πολλὰ ἐβδομάδες, ἀφοῦ δὲν ἡγέρθης ἀπὸ τὴν κλίνην σου.

Καὶ λοιπὸν δὲν θέλω ἰδεῖ πλέον τὴν χαριτωμένην ἐκείνην μητέρα! Οὐτ' αὕτη δὲν θέλει ποτὲ με ἰδεῖ! ποτὲ δὲν θέλω φιλήσει τὸ ἱερὸν μέτωπόν της...! Σκληρὰ Ἑμμα, δὲν δύνασαι νὰ μοὶ προξενήσῃς τὴν εὐτυχίαν ταύτην; »

« Ἀδελφὴ μου, Ἐθελβίνα μου, εἶπεν ἡ Ἑμμα καταφιλοῦσα καὶ βρέχουσα μετὰ τὰ δάκρυά της τὴν χεῖρα τῆς Ἐθελβίνας, μὴ με ἐπιπλήττῃς ἀδίκως... Ἐλθιμόνητες τὰς τελευταίας παρακλήσεις τῆς ἀγαπητῆς μητρός μας...; Δὲν θέλεις φυλάξει τὴν ὑπόσχασιν, τὴν ὁποίαν τῇ ἔδωκες ἐπιστήμους; »

Ἡ Ἐθελβίνα ἔφριξεν εἰς τούτους τοὺς λόγους. Ἡ θαθεῖα μελαγχολία της τὴν ἔκαμε νὰ λησμονήσῃ τὴν ὑπόσχε-

σιν της· ἀλλ' εὐθὺς ἀφοῦ τὴν ἐνθυμήθη, κρυφαί τις χαρὰ τοῦ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν τελευταίαν θέλησιν τῆς μητρός της, τὴν ἐνεψύχωσεν εἰς τὸ νὰ παύσῃ τοὺς κλαυθμούς καὶ νὰ καταπραύνη τὴν λύπην της καὶ μολοντὶ δὲν ἡδυνήθη νὰ τὴν νικήσῃ, ἀπεράσισε νὰ προσποιηθῇ ὅτι τὴν ἐνίκησεν. Ὅταν δὲ εὐρίσκετο μόνη, παρεδίδοτο εἰς τὴν θλίβεράν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ λυπῆται καὶ νὰ θρηνῇ, καὶ εὕρισκε τὴν καρδίαν τῆς Ἑμμας ἀνοικτὴν εἰς ὅλα τὰ αἰσθήματα ὅσα ἐκίνουν τὴν ἰδικήν της.

Οἱ μῆνες παρήρχοντο, ἡ δὲ νέα Ἐθελβίνα δὲν ἡδύνατο ν' ἀποφασίσῃ ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ φρούριον Ἀβούρν. Ἐνίστε ὁμιλοῦσα περὶ τῆς μητρός της, ἔχυνε δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἐκίνουν εἰς θερμούς θρήνους καὶ τὴν τεθλιμμένην φιλίαν της· ἔπειτα ὅτε ἐνθυμεῖτο τὴν ὑπόσχεσιν της, ἐσπόγγιζον τὰ δάκρυά των, προσπαθοῦσα νὰ παρηγορῶνται ἀμοιβαίως. Ἀλλοτε δὲ ἐπεριπάτουσαν εἰς τοὺς κήπους τοῦ φρουρίου, διότι ποτὲ δὲν ἐτόλμων νὰ ῥιψοκινδυνεύσωσιν εἰς τὸ δάσος.

Ἦτο δὲ εἰς τὸ φρούριον δωμάτιόν τι, τὸ ὁποῖον ἐπρότιμα ἡ Ἐθελβίνα ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα· τοῦτο ἦτον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψηλοτάτου πύργου τοῦ Ἀβούρν, καὶ ἐκ τῆς θέσεώς του ἐφαίνοντο ὅλοι οἱ περὶ τόποι. Εἶχε παράθυρα καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη, καὶ εἶδει τὰς λίμνας τῆς ἐπαρχίας Κουμπερλάνδ, τὴν μακρὰν ἐκτασὴν τῆς θαλάσσης, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δάση παλαιὰ, καὶ γῆν καλλιεργημένην ἐπιμελῶς. Ἡ ποικιλία τῆς εὐγενείας τῶν εἰκόνων ἐκείνων ἤρρεσκον εἰς τὰς δύο νέας, καὶ ἐκεῖ ὁμιλοῦν περὶ τῆς λύπης των, καὶ ἤρχοντο περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Ἀλφρέδου.

Ἡ Ἐθελβίνα μίαν ἡμέραν ἠθέλησε νὰ διορίσῃ εἰς τὴν Ἑμμαν μέρος τῆς περιουσίας της ἀνάλογον τοῦ βαθμοῦ της, τὸ ὁποῖον ἡδύνατο νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ πᾶν συμβεβηχός.

Ἡ Ἑμμα ποτὲ δὲν ἔβαλε κατὰ νοῦν τὴν δυστυχίαν της· ἀλλ' ὅτε ἡ Ἐθελβίνα τὴν ἐξήγησε τοὺς σκοποὺς της, ἤρχισε νὰ βοῦλίζεται εἰς δάκρυα.

Εἶμαι λοιπὸν τόσον δυστυχὴς, εἶπεν, ὥστε νὰ δυσαρεστῶ εἰς τὴν μόνην φιλίαν μου, καὶ νὰ με διορίσῃ μερίδιον ἀνάλογον, τοῦ ὁποίου δὲν ἔχω χρῆζιν, καὶ ἀγνοῶ τὸν σκοπόν...; Ὁ Θελεῖς, Ἐθελβίνα, ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν φιλόξενον οἰκίαν τοῦ Ἀβούρν...; Δὲν σὴνίζεις πλέον τὴν πρὸς ἐμέ ἀγάπην σου, ἣτις εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς καὶ εὐτυχία μου; »

Ἡ Ἐθελβίνα τὴν ἐνηγκαλίσθη, καὶ τὴν ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ σκοπὸς της δὲν ἀπέβλεπε ποτὲ εἰς τὸ νὰ χωρισθῇ ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ νὰ τὴν κάμῃ ἀνεξάρτητον, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θέλησιν τῆς μητρός της. Διότι ἡ Οὐρσουλίνα ἔλεγε πάντοτε ὅτι θέλει τὴν προικίσαι πλουσίως.

Με εὐηργέτησε περισσότερο παρὰ ἐὰν μ' ἐπροίκιζεν, εἶπεν ἡ Ἑμμα, ἀφιερῶσά με εἰς τὴν φροντίδα τῆς Ἐθελβίνας μου. Ἡ μόνη ἐπιθυμία τῆς καρδίας μου εἶναι νὰ συζήσω ἢ νὰ συναποθάνω μετὰ τὴν φιλάτην μου Ἐθελβίναν. Ἀπὸ τὴν θλεθρίαν ἡμέραν καθ' ἣν ἐστερήθην τὸν ἀγαπητόν μου Ἀρθούρον, δὲν ἐλπίζω ἄλλην εὐτυχίαν, εἰμὶ νὰ ζῶ εἰς τὸν τόπον, ὅστις ὑπῆρξε μάρτυς τῶν παιγνιδίων καὶ τῆς εὐθυμίας μας. »

Ἡ ἀνέλπιστος αὕτη ἀνάμνησις τοῦ Ἀρθούρου ἐλύπησε καὶ ἐξέπληξε τὴν Ἐθελβίναν.

(ἀκολουθεῖ).

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΛΙΟΥ.